XXXV. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM
1979. FEBRUÁR 15.

Ára: 2,80 Ft

Ludas Matyi

Vasvári Anna rajza

RONGYOSBÁL '79

– És hol itt a rongy?
– Most rázzuk!

mondjuk a magunkét

Felfagyás

Akad-e olyan olvasó, aki nem tudná, hogy mi az a felfagyás? Annak elmondom: télen az úttest is megdermed, összefagy; a fizikából tudjuk: az anyag hűtésre összehúzódik, melegítésre tágul. Jó hideg telünk volt ezúttal, alaposan megfagyott az útburkolat is, és amikor felengedett a hideg, a burkolat megrepedt, beszakadt. Hát, az így támadt kisebb-nagyobb lyukakat nevezik az úttesten felfagyásnak.

Huszonöt felfagyásból huszonnégy nem jelent **végzetes** veszélyt az autónak és autósának. Különösen, hogy ha időben észreveszi és óvatosan, lépésben megy által a felfagyáson, vagy ki tudja kerülni. Ha nem veszi időben észre, akkor is megússza a huszonnégy felfagyást, az ütést kiállja a tengely, a lökésgátló, a kerék – éppen csak nem tesz jót neki. De azért van a gazdag **autóalkatrész-kereskedelem**, hogy a sérült alkatrészt kicseréljük.

Ezért nem is fordítunk gondot a felfagyások gyors kijavítására. Hiszen **általában** nem jár tengelytöréssel, súlyosabb balesettel. Meg aztán a KRESZ is kimondja: az útviszonyoknak megfelelően kell vezetni. Tél végén a felfagyás is pontosan megfelel az útviszonyoknak, – aki nem tudja, vessen magára.

Én most a felfagyással nem is mint lyukkal, hanem mint szimbólummal akarok foglalkozni. A felfagyás ugyanis – átvitt értelemben – télen-nyáron fenyeget bennünket, és nem is az autóforgalomban. Vegyünk például egy termelőüzemet, amely hasznosan dolgozik, csak zökkenők vannak az anyagellátásban. Egy kis felfagyás az üzemben, érdemes erre odafigyelni? Végül is jó úton halad a termelés, na bumm!, legfeljebb egyet-egyet zöttyen. Felfagyás – semmi más!

A kereskedelemben is vannak felfagyások, tessék csak arra gondolni, hogy egy-egy lyuk van az áruellátásban, itt egy hézag, ott egy hézag. Ki merné azt állítani ettől, hogy a kereskedelemmel bajok vannak? Ugye? Egy kis felfagyás, kerülje ki a vásárló és passz.

Még a magánéletben is van felfagyás. Barátom összeveszett a feleségével, nem volt nagy botrány, sírás-verekedés, nem fordult az árokba a házasságuk. Egy kis felfagyás volt, ezzel igazán számolni lehet.

A felfagyás mégis a közutakon veszélyes igazán. Mert ott a felfagyás nem szimbólum, hanem egy beszakadt lyukas gödör.

Somogyi Pál

Virág-vasárnap

Azt mondják, aki a virágot szereti – rossz ember nem lehet. Megtoldanám: aki a virágot szereti sietős, kevés idejű ember sem lehet. A vasárnapi virágvadászat különösképp időt, kitartást kívánó szenvedély, mert mind kevesebb a nyitvatartó bolt vagy bódé. (A virág vasárnapi portéka, csakúgy mint a dobostorta, miért van mégis egyre több maszek cukrászda és virágáruda is zárva vasárnap?)

Még azt is hozzátenném: aki a virágot szereti válogatós ember nem lehet. Körúti Rozmaring-bolt vasárnapi virágválasztéka (hóvirág-, nárcisz- és jácintszezonban): két marék szegfű és két doboz gerbera.

És ami a legfőbb: aki a virágot szereti, szűkpénzű ember nem lehet. Mert a virág drága. Aránytalanul és indokolatlanul. A Fővárosi Kertészet és a virágból gazdagodó pesti téeszek (Rozmaring, Sasad, Óbuda) véd- és dacszövetsége biztosítja, hogy az ár állandóan magas legyen. Virágkufárok gondoskodnak róla, hogy jeles napok táján az ár különösen magas legyen. (Nőnap közeleg, mi lesz itt megint, emberek!) És nemcsak a virág drága, hanem a vele kapcsolatos szolgáltatások is. Öt szál szegfűt (90 Ft) és egy ág zöldet (5 Ft) három villamos-megállónyira 40 forintért szállítanak el. De legalább demokratikusan drága a virág: az élemedett korú, roggyant szárú, hervatag és bágyadt koszorú-szegfű is annyiba kerül, mint a harmatosan friss példány.

A pesti virág nem mindig szép, de mindig drága. A beszerzése sem könnyű, a választék sem bőséges. Aki ennek ellenére is szereti a virágot, az már tényleg nem lehet rossz ember.

Radványi Barna

Lépcsőjáró gyerekkocsik

Évekkel ezelőtt megírtam lapunkban, hogy amíg külföldön a legtöbb aluljáróban a lépcsőkbe applikáltak a gyerekkocsik számára két betonsínt, addig nálunk kínlódva, kézben kell levinni a gyerekkocsikat. Az aluljárók tervezői – írtam – vagy az ifjú szülők edzését akarták evvel is elősegíteni, vagy az emberi segítőkészséget fejleszteni (sokszor idegenek segítenek a gyerekkocsi cipelésében), vagy egyszerűen megfeledkeztek arról, hogy fejlődésünknek van egy olyan stádiuma, amikor még nem tud saját lábán járni az ember, aluljáróban sem, le és föl.

Ez utóbbi variánst (a megfeledkezést) tartottam valószínűnek. Ezért azon nyomban, amikor a Margit-hidat építeni kezdték, szintén e helyről figyelmeztettem a tervezőket, hogy a híd két végén levő aluljáróknál gondoljanak a gyerekkocsikra.

Azt hittem, hogy még időben szólok. Tévedtem.

A tervezés már rég készen volt, már jóvá is hagyták, sok-sok pecséttel megáldották, azon módosítani már nem lehetett.

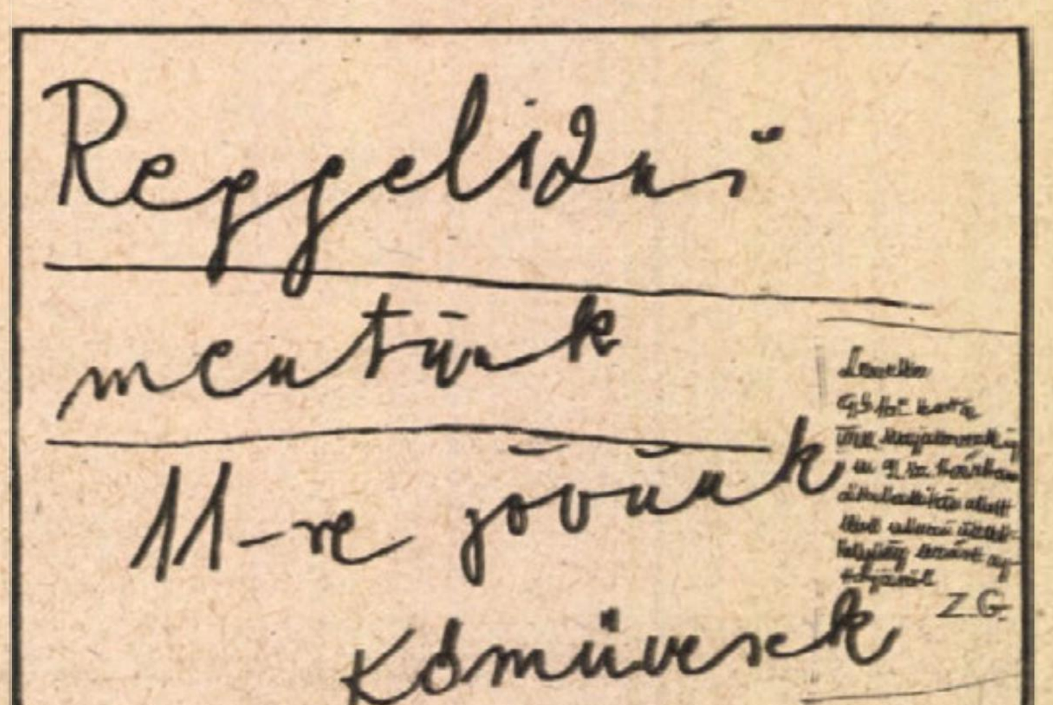
Ezért hát szólok most – talán idejében –, hogy a Marx téren épülő aluljárókban, de ha azok már megterveztettek, jóvá hagyattak, megáldattak, akkor majd a később épülőkben, ha lehet, szíveskedjenek azt a két betonsínt beléjük tervezni, és kivitelezni, ha ugyan van erre technológiájuk, meg kapacitásuk, meg jószándékuk.

Sőt – ki se merem mondani – van olyan naív elképzelésem, hogy a létező aluljáróinkban lehetne utólag... Mondjuk a gyermekév alkalmából. Felajánlásként. Talán akad e honban, aki meg tudja oldani ezt a bonyolult feladatot: egy pallérozott elme, vagy egy elmés pallér.

Sólyom László

Meddig tarthat egy reggeli?

Tisztelt Z. G.! Ön eljuttatta hozzám az itt látható papírlapot azzal, hogy „olvastam már számtalanszor a fatörzseken, házak falán vagy hirdetőoszlopokon sürgős eladási ajánlatokat, de ilyen bejelentést soha"; és levelében arra kért, rójam meg néhány szó erejéig az „effajta munkamorált".

Semmiképp sem érdemel dorgálást ama körülmény, hogy ha megéheztek, nyilvánvalóan csillapítaniuk kellett éhüket. Képzelje el, mily visszatetsző, télvíz idején az egészséget veszélyeztető magatartás lett volna, ha a kőművesek ott helyben nekiülnek, s a fűtetlen helyiségben, esetleg mosatlan kézzel kezdik kibontogatni a hazulról hozott elemózsiát. Vegye tekintetbe továbbá, hogy aki eszik, az rendszerint megszomjazik, márpedig mint köztudomású, reggel kilenc előtt nem szolgáltatnak ki a falatozónak, büfének vagy bisztrónak becézett kocsmák olyan italokat, amilyeneket a szabadkőművesek, akarom mondani a szabadban dolgozó kőművesek szerfölött kedvelnek. Felületesen persze úgy is vélekedhetnénk, hogy az enni- és innivalót a szomszédos közértben is megvásárolhatták volna. De manapság, amikor oly szigorú a vállalati ellenőrzés és a közfigyelem, mégse tehették meg, hogy egy belátható munkahelyen egyenek, igyanak.

Föltűnhet az akadékoskodóknak, hogy meglehetősen hosszúra nyúlhatott ez a reggelizés. De erre nincs előírás sem a Munka Törvénykönyvében, valószínűleg a vállalati kollektív szerződésben sem, úgyhogy ezt nem lehet csak úgy ukmukfuk, hűbelebalázs módjára megítélni.

És végül az is előfordulhatott, hogy a kőművesek a legnemesebb célból voltak ily hosszasan távol. Netán közben a házból vagy a közelből akadt valaki, aki sürgősen elvégzendő munkára hívta föl a figyelmüket, például a lakásán, s ők együttesen megvitatták – mert nagy dolog ám a demokrácia –, hogy a szocialista építésnek adott időben fontosabb frontszakasza volt a jattért fölajánlott fuser, mint az, amelyet reggelizni időlegesen elhagytak.

Láthatja tehát, kedves Z. G., hogy sok minden lehetséges. Ön azonban ki sem vizsgálta az ügyet, csak ítélkezik, és minket is be akar ilyenbe ráncigálni. Hát, nem! Mert a kartonlapból és az ön leveléből mindössze annyit tudunk, hogy néhány kőműves, reggelizni menvén, korrektül kirakott egy távolléti igazolást, amelyet ön, eléggé el nem ítélhető módon, elorzott és beküldött hozzánk. Nos, a képet azért közöljük, hogy egyrészt az eljárás követőkre találjon, másrészt meg hogy a becsületes elvesztők szerkesztőségünkben átvehessék.

S ha majd e célból befáradnak hozzánk, megbeszélhetnénk, hogy az itt elvégzésre váró sok kőművesmunkából mit tudnának fölvállalni az egyik délelőttre, mondjuk kilenc és tizenegy között, a reggelizőszünetben.

Szántó Jenő

Párizsból érkezett.

A nászéjszakán Maurice fekete pizsamában leül az ágy szélére. Yvonne, az ifjú feleség halkan megjegyzi:

— Tartozom neked egy vallomással. Nem te vagy az első férfi az életemben...

Maurice szó nélkül besétál a fürdőszobába, de néhány perc múlva visszatér, tarka pizsamában.

— Miért váltottál pizsamát? — kérdezi a felesége.

— A fekete pizsamát csak premierek alkalmából veszem fel.

BRIT BUMERÁNG

BIZTONSÁGI KŰR

Na, most kell odafigyelni, most jön Guy F. Gay, kilencvennégyszeres angol fiú, egy megrázkódtatás, egy áhítat, egy világfrenézis. Hát nem csoda ugyebár, a mamája harminckét évig a Trafalgar tér galambjai elől ette el a kenyérmorzsát, csakhogy elő tudja teremteni azt az ötvenhárom millió dollárt az amerikai edzőtáborra. De hát aztán meg is van az eredménye, mert amit Guy F. Gay a műkorcsolyázásról nem tud, azt fel lehet írni vastag pemzlivel egy cseresznyemagra. Csillagok... mit csillagok? galaktikák, spirálködök pattannak a pengéiről és amikor bedobja a nagy produkcióját, akkor már csak nyögdécselni lehet. A jobb belső élről indulva a magasba emelkedik, fejest ugrik a stadion kupolájában elhelyezett és vastagon leláncolt koporsóba, egy szamurájkarddal háromszor szívenszúrja magát, majd a bal külső élre érkezve folytatja táncát.

Tessék, már itt is van. Guy F. Gay strasszokkal kihányt lila műselyemkölteményt visel, olyan ez a fiú, mint egy zászlóanya az 1894-es rézmázmadarasi tűzoltóbálon. Felcsendül a muzsikája — Günther Ohneass Tetemtangója lábszárcsontokra és siratóasszonyokra — mutatós összekötőlépések, Guy hetykén riszálja azt a hegyes kis fenekét és most... most következik a roppant világnyöször, a Gay-féle koporsóugrás... hóóó... Nem! Kihagyja. Eldobja. Nem kell neki. Valami mást csinál helyette. Benyúl a retiküljébe, aprópénzt vesz elő, odalibben a döntnök elé, lehúz vele egy parti snóblit.

Bravó, Guy. Okos kűr volt. Biztonsági kűr. Tőle tanuljunk, sporttársak. Majd bolond lesz a kedves mama ötvenhárom millióját kockára vetni egy álomért, egy illúzióért, egy ködképért. Még mi nem kéne!

Na de most kapaszkodjunk, mert következik Ritartando Sostenuto. Ritartando Sostenuto, a dallamos dél daliája, a tél fia, sőt, a tél unokája. Neve generációk során át összeforrt a hóval és a jéggel. A kedves papa korcsolyacsatoló volt Wiesbadenban, a kedves nagypapa bernáthegyi Vorarlbergben, a kedves dédnagypapa hóember Savoyában. És Ritartando naponta huszonnégy órát tartózkodik a jégen. Ebből huszat a pályán korcsolyázik, négyet a hűtőszekrényben alszik. Nagybácsikája, Allegro Sostenuto hitbuzgó ember, Lourdesbe zarándokolt, hogy előteremtse a felkészüléshez szükséges összeget. És elő is teremtette. Mert negyvenkét milliárd lírába fogadott, hogy négykézláb teszi meg a nagy utat. Nyert. Hát csoda, hogy Ritartando is a jég igazi varázslója? A kűr negyedik percében egyetlen intésére virágos mező fakad a pálya közepén, csörgő patakocska, amely felett Ritartando gyermeki bájjal veti be saját kreációját, a négyes bakkecskét.

Ritartando Sostenuto szépen slingelt párnahuzatot visel ma este, olyan, mint egy márialány az elsőáldozáson. Egy, két bűbájos kis iszánk és most... most kell következnie a nagy sikolynak, a négyes bakkecské... Kihagyta! Megáll, mosolyog. Nem mintha nem tudná a négyes bakkecskét. Tudja. Sőt, azt is tudja, hogy tudjuk, hogy tudja. Akkor meg minek? Valami mást csinál inkább. Mutatóujjával pöcögtetni kezdi az alsó ajkát, miközben édesdeden gőgicsélő hangot hallat... valahogy úgy, hogy: bebő... bebő... bebő...

Bravissimo, Ritartando. Okos kűr volt. Biztonsági kűr. Négyes bakkecskét? Ezeknek? Íme, Ritartando Sostenutónak van bátorsága ahhoz, hogy gyáva legyen és itt már nincs szó, nincs szöveg, itt térdre kell borulni és aléltan ünnepelni, mea culpa, mea maxima culpa...

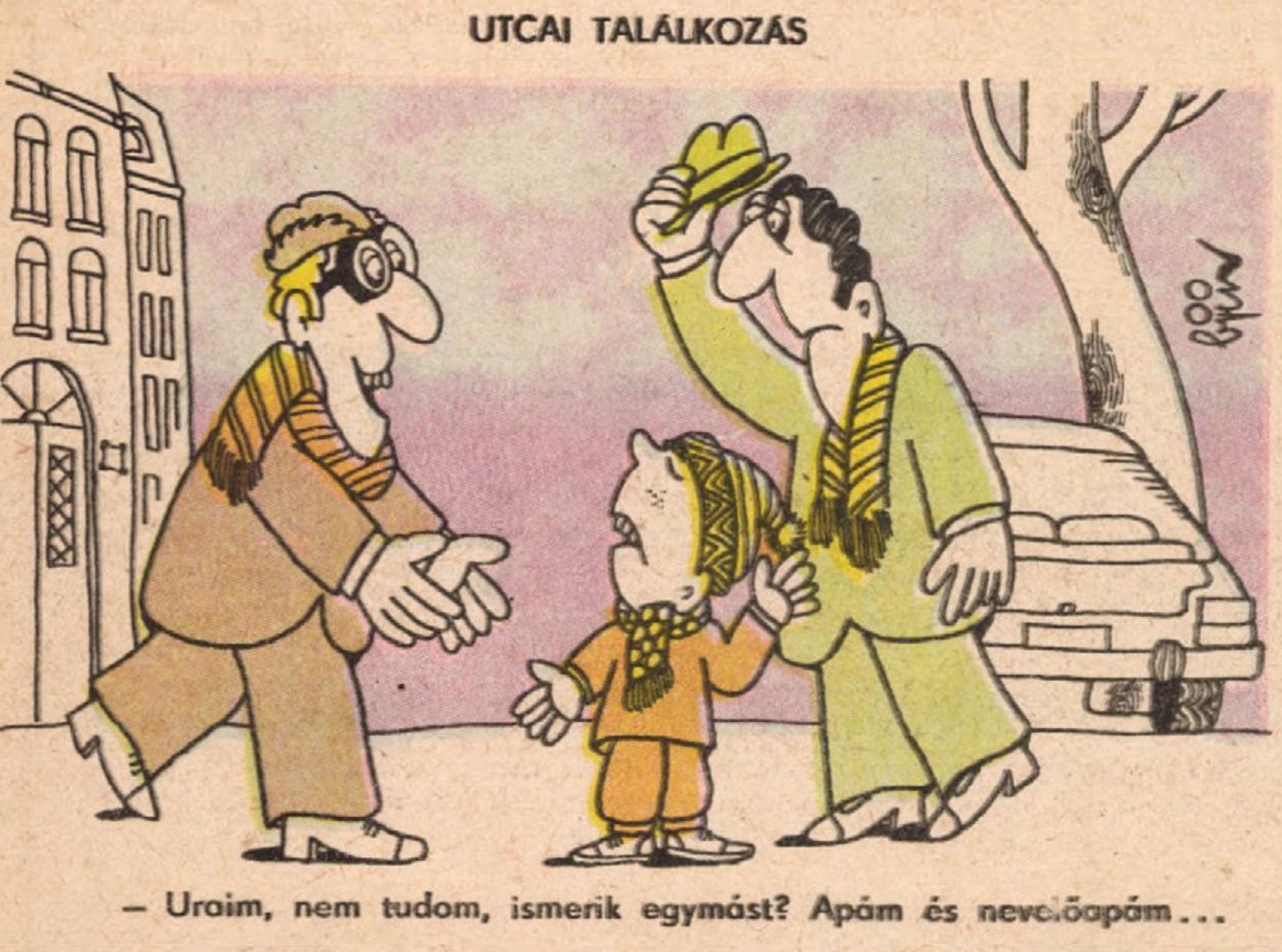
És most már csak egy mafla kis kezdő van hátra. Egy mazsola. Klaus Ürgenstern. Höhö. Ilyen névvel nem is lehet műkorcsolyázni. Tessék. Mindjárt az elején akkorát ugrik, hogy kiüti a stadion tetejét. Jegyet kell váltania a pénztárnál, hogy visszamehessen a jégre. Még azt sem tudja, hogy az igazi menők nem ugrándoznak bolondmódra a kűrben. Végül is ez világverseny és nem bolhacirkusz. Tessék, már megint mit csinál. A hangszóróból Siegmund Goiserer Négy évszak című kantátája harsog. Klaus Ürgenstern már a Tavasz első akkordjára felugrik, pörögni kezd a levegőben és csak a Tél vége felé ér vissza. Százkilencvenhatszoros Rittbergert ugrik és ezzel megszerzi a tizenhatodik helyet.

Istenkém, egy kezdőtől nem is olyan rossz.

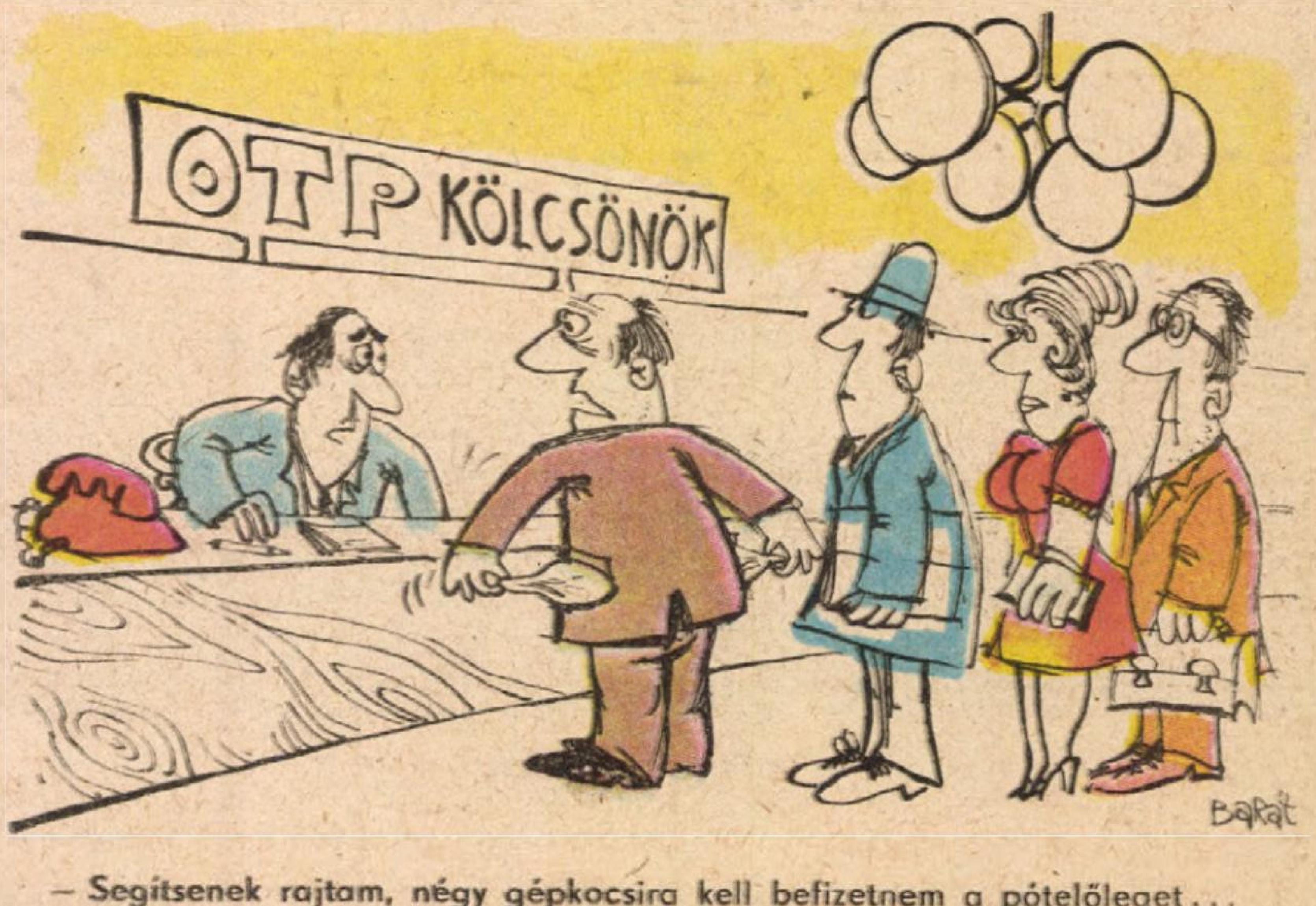
A bajnokságot végül Guy F. Gay nyeri Ritartando Sostenuto előtt. A pontozók egy ezreddel többre értékelik a snóblit, mint a bebőt.

Peterdi Pál

UTCAI TALÁLKOZÁS

— Uraim, nem tudom, ismerik egymást? Apám és nevelőapám...

— Segítsenek rajtam, négy gépkocsira kell befizetnem a pótelőleget...

Levélváltás a kérdőívekről

Kedves Szerkesztő úr!

Kíváncsi vagyok arra, hogyan válaszolna ön az alábbi kérdőívre?

Mennyi volt a családján belül az 1977. és 1978. években a kenyérre kenhető élelmiszerekből az éves felhasználás mennyisége, minőség és eredet szerinti csoportosításban? Eredet — (annyimint beszerzési forrás), — pl. Közért, Áfész, magánkereskedelem stb.

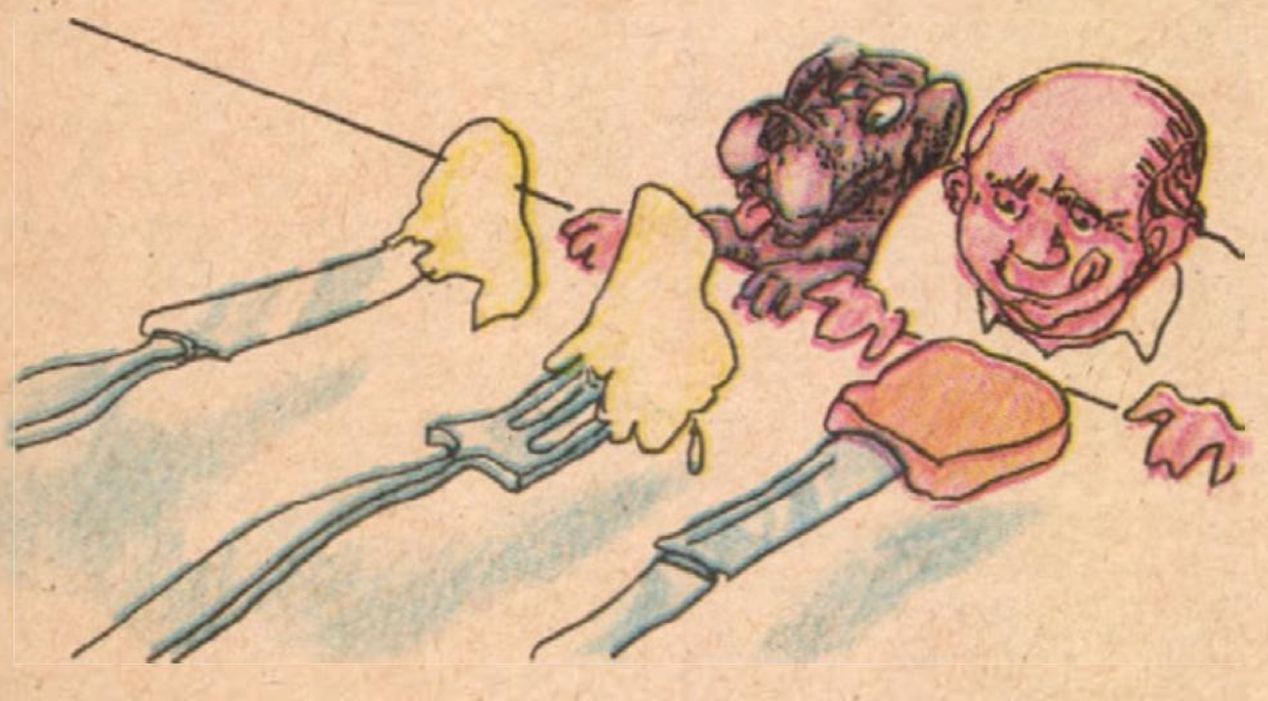
Az összes mennyiségből mennyit használtak fajtánként:

— sütéshez, főzéshez;
— uzsonna kenéséhez;
— égési sebek kenegetéséhez.

Ezen belül az összes mennyiségből mennyit fogyasztottak:

— a család tagjai;
— a vendégek;
— a háziállatok.

Ön persze képtelenségnek tartja a fenti kérdéseket, de meggyőződésem szerint, állampolgári kötelességtudatból, bizonyára válaszolna rájuk. Hasonló összetételű és jellegű kérdésekre nekünk viszont munkaköri kötelességből kell válaszolnunk. Még egyszer megkérdezem: hogyan válaszolna ön?

Kedves Olvasónk!

Először is külön feljegyzésben megdicsérném azt, aki a kérdőívet kispekulálta. Vegye ön ezt elismerésnek. De nehogy azt tessék hinni, hogy ön túlságosan kigúnyolta a bürokráciát, egyes kérdőívek kérdéseinek képtelenségét. Éppen most hallottam például egy olyan körlevélről, amely a motorolaj-félékre vonatkozik és e témakörön belül arra kell a választ megadni, hogy mennyi volt 1977—1978-ban a garanciális és egyéb cserére, az utántöltésre felhasznált mennyiség. Továbbá: ebben az időszakban egyéb „bontásban" a saját járműállományhoz a magánmegrendelők és a közületi megrendelők mennyi motorolaj-féleségeket használtak fel.

Az „eredet", azaz a beszerzési forrás, ebben a valóságos körlevélben, aminek a híre csak azért szivárog egyre szélesebb körben a szakmán túl is, mert rendkívül mulatságosnak hat, ugyancsak tovább bontódik, de nem a Közértre, Áfészra és a többire, hanem AGIP, Shell, Áfor, BP satöbbire, ami csodálatos zsonglőrmutatványra készteti az adatgyűjtésben érdekelteket. Már amennyiben ezt a feladatot komolyan veszik. Az említett két év összes bizonylataiból kellene ugyanis kigyűjteni az adatokat, vagyis ahány közületi és magángépkocsi fut, annyi munkalap és a hozzájuk csatlakozó rengeteg anyagvételezési bizonylat mindegyike átvizsgálásra kerülne. Határidő 12 nap, amit természetesen, szakmai nyelven szólva, „meghasalnak", azaz elhúzzák az időt, vagy esetleg csak hasból felelnek a kérdésekre. Hát én is az ön kérdőívére így válaszolnék, vagyis „meghasalnám", és bizonyára ugyanezt tenné az ország minden háztartása, családfője és háziasszonya.

Az én olajféleségekre vonatkozó kérdőívem sokkal kevesebb embert érint, mint az öné, de valódi, — az életből merített — kérdések szerepelnek benne. Ne tessék tehát azt kérdezni, hogy vajon a kevesebb nem lenne-e több? És azt se tessék mondani, hogy bármennyire kell is az információ és a statisztika, a felesleges „bontásokkal" nem szabadna pazarolni a legnagyobb „hiánycikket", a munkaerőt.

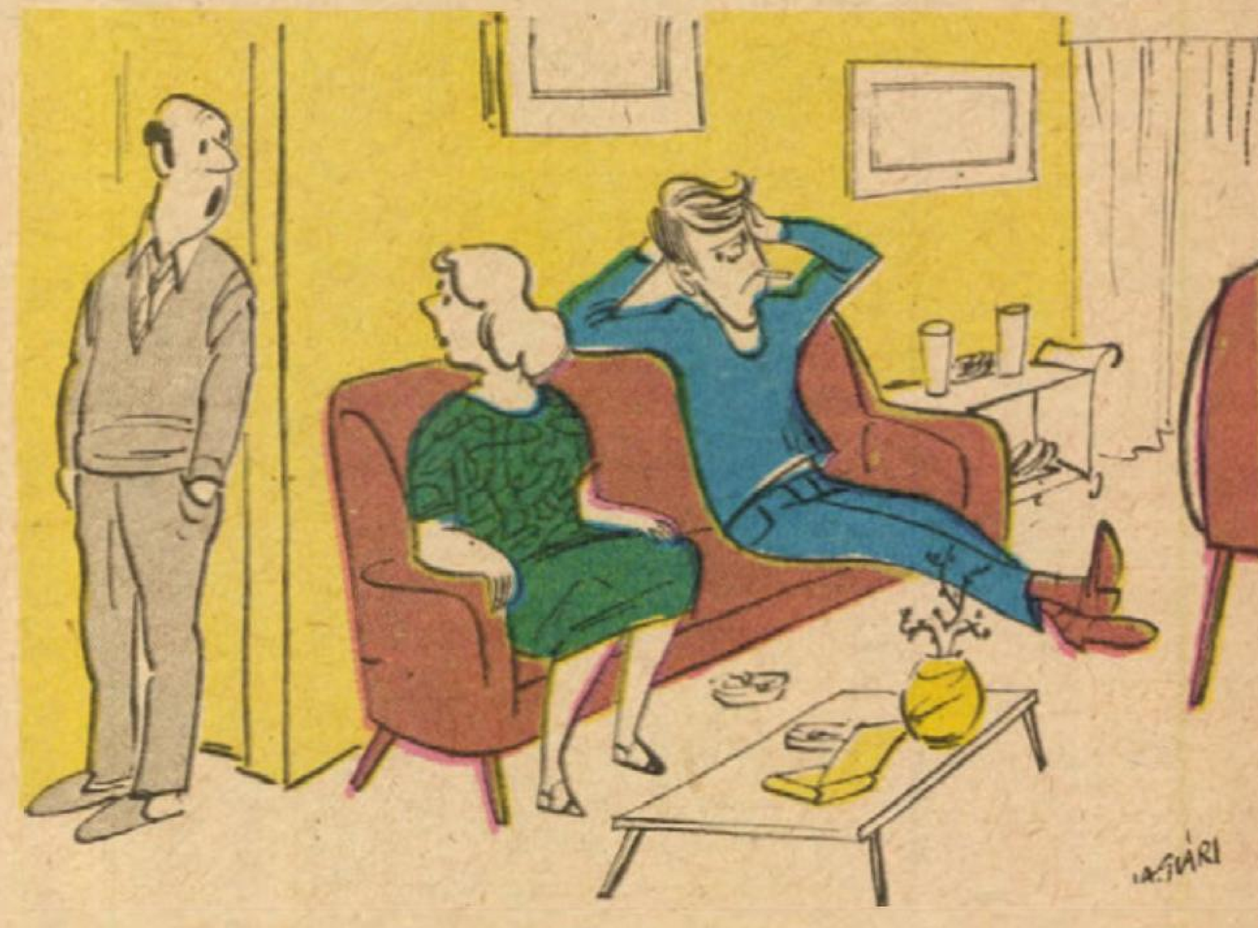
Amiben én igazat adok az aggályoskodóknak, az egy rendkívül egyszerű alaptétel: a „bontott" adatszolgáltatást nem szabad összetéveszteni a bontott csirkével. A bontott csirke ugyanis egyre inkább fogy — ha hirdetik —, a bontott adatszolgáltatás pedig — hirdetés nélkül is — egyre inkább növekszik és mértéktelenül duzzasztja a bürokráciát. Ez a különbség az ön kérdőíve és az én kérdőívem, vagyis a bontott csirke és a motorolaj-féleségek között.

Alig merem elhinni, hogy ez utóbbira vonatkozó kérdőívet az AFIT Tröszt útján az összes AFIT vállalattól — az illetékes minisztérium kérte. Talán igaza van: nagyon jó, ha sok az adat. De minek?

Földes György

– Nálam a járókelő a saját szájíze szerint sózhatja a járdát.

– Sosem fog megnősülni ez a gyerek, ha folyton családregényt ad a tévé...

SZMOG TÜNDÉR

– Mivel öreganyádnak szólítottál, legyél te is láthatatlan...

– Különleges programokat szerveztünk. Végignézünk egy sztriptízt, egy bikaviadalt és egy sztrájkot.

Fülöp György rajzai

JÓ-MA-DA-RAK

ELELMET KERESNEK

Fácán jár a pécsi utcán

A hideg, havas hajnalokon besétálnak a fácánok Pécsre. A mostani szokatlanul kemény hideg, vastag hótakaró megnehezíti a fácánok táplálékszerzését. Pécs peremén és a környékbeli falvakban mindennapos látvány a ...

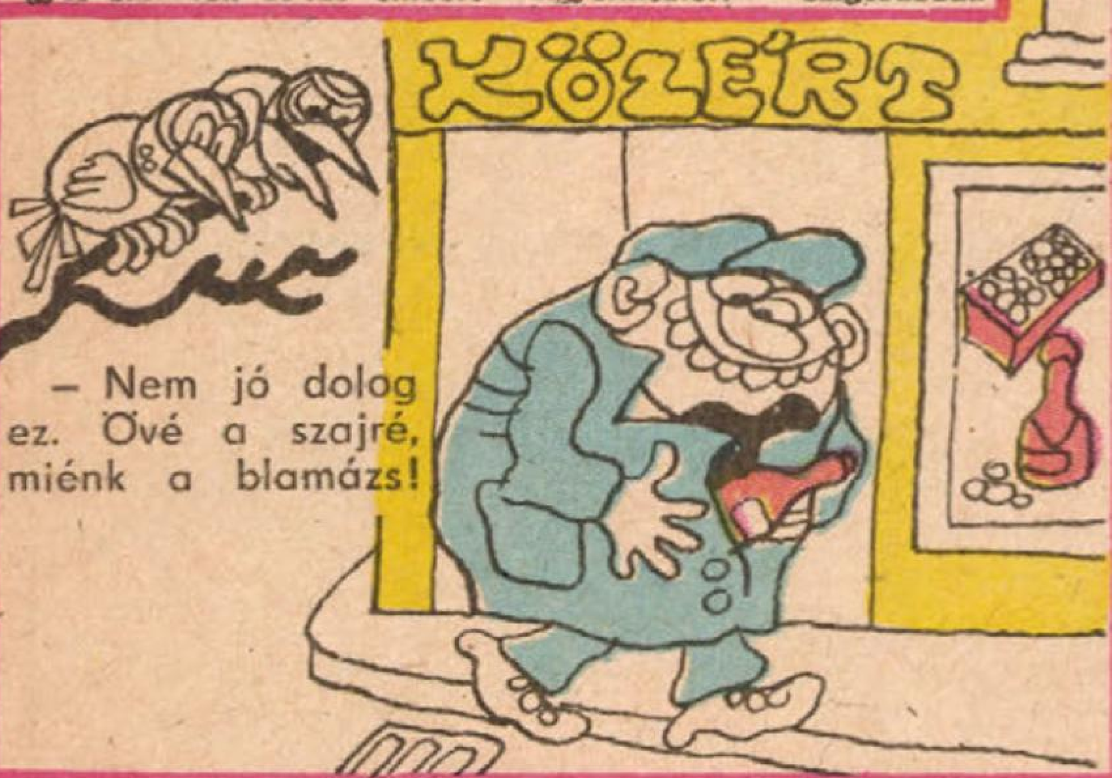

– Most élelmet keresünk, vagy a tyúkokat bámulod?

Vezetnek a bolti szarkák

Öt év alatt megkétszereződtek a bolti szarkák a fővárosban: az 1973. évi 5184-gyel szemben 10 025 embert

Gépkocsi-menetlevéllel történt manipulációkért tavaly 2974 eljárás indult. Ez arra figyelmeztet: szigorúbban

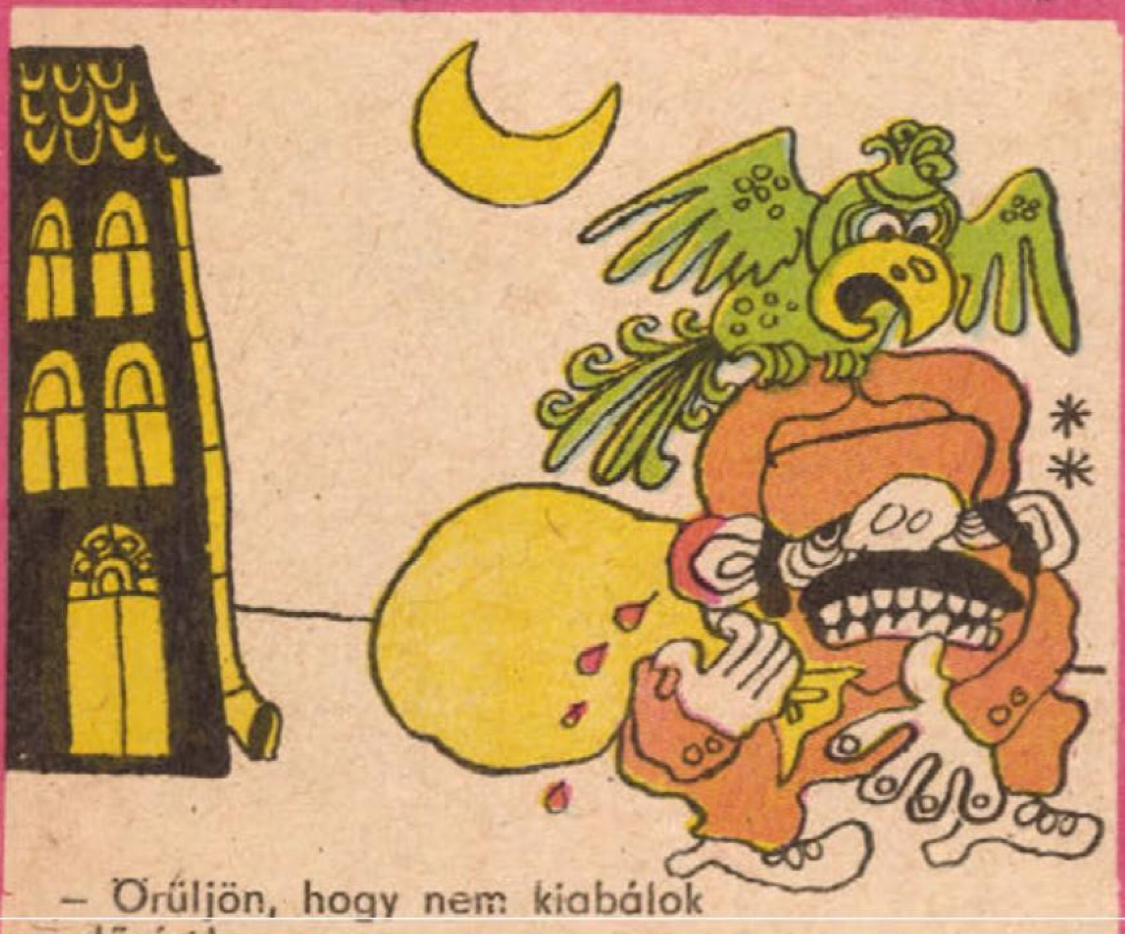

– Nem jó dolog ez. Övé a szajré, miénk a blamázs!

Csípett a lopott papagáj

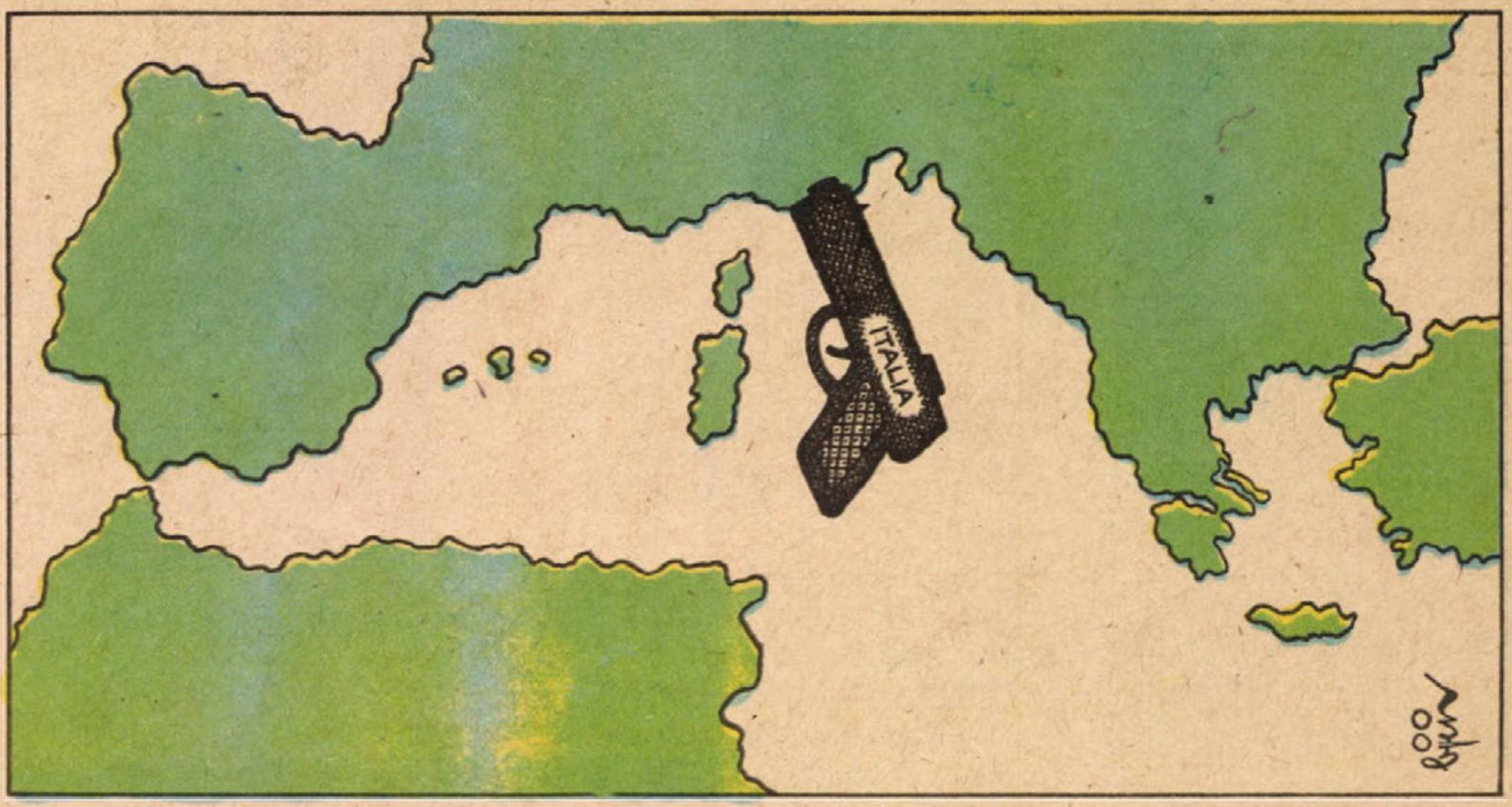
Betörők ügyében nyomoz a rendőrség

...emberben két forint értékű áruval távoz-... tak. A harmadik „forduló" ... a közös bet... mindegyikű

– Örüljön, hogy nem kiabálok rendőrért!

TERRORISTA FÖLDRAJZ

JÁTÉK

Érdekes riportot láttam a TV-híradóban. Helyszín a Margit-híd pesti hídfője, közelebbről a gyalogos-aluljáró. Szereplők: gyalogosok, akik nem az aluljáróban, hanem az úttesten közlekednek. Kép: középkorú hölgy szlalomozik az autók között, rutinos testcsellel becsapja a rárontó Zsigulit, majd kígyósimasággal átsiklik egy tíztonnás teherautó előtt. A riporter kérdez:

— Miért az úttesten tetszett átjönni?

Kíváncsian vártam a választ, családtagjaim lélegzetét is visszafojtottam, nehogy egy hangot is elmulasszak a nyilvánvalóan érdekfeszítő nyilatkozatból. Utoljára Savanyú Vendel, a hírhedt betörő válaszát lestem hasonló izgalommal, amikor megkérdezték tőle, mi késztette arra, hogy ellopjon hetvenhárom kiszáradt tökös-mákos rétest a sarki büfé páncélszekrényéből. De még ennél is jobban érdekelt, mi lehet az a nemes, világmegváltó cél, amiért a hölgy halált- és autómegvető bátorsággal trappol át az úton.

Mondom, fülemet és szememet hegyezve lestem a választ, és valami tudományos igényű magyarázatot vártam:

— A nyelvtudományokban fehér foltnak számít a finnugor nyelvcsaládban fellelhető káromkodási szókincs feltárása. A közlekedés fejlődése soha nem látott távlatokat nyitott ebben a kutatómunkában, de aki eredményeket akar elérni, annak szívvel-lélekkel, helyesebben testtel-lélekkel a forgalom sűrűjébe kell vetnie magát. Így jutottam ehhez a ritkasághoz is: „Szakadjon rád a BRFK, te jobbra indexelő, balra tekeredő, ÁB-szomorító balek!"

De félre az elmélkedéssel mert a hölgy már válaszol a riporternek, tömör egykedvűséggel, hogy aszongya:

— Sietek.

Hm. Egyszerűen csak siet. Semmi nyelvtudomány, semmi világmegváltás, amiért hajlandó belevasaltatni magát az aszfaltba?

Talán attól a megnyerő külsejű férfitől megtudom a Nagy Titkot, akinek most az orra alatt táncol a mikrofon. A riporter kérdez:

— Ön az úttesten jött át, pedig itt van a biztonságos aluljáró, nem tud róla?

Ez igen, ez kemény kérdés, itt férfiasan szembe kell nézni a tényeket és a kamerával, itt szint kell vallani, nincs mese. Jön is a válasz, az erősebb nemre jellemző elszántsággal:

— Jé, tényleg... hehe... na, viszlát...

Meghűlt bennem a vér. Hát hová lett a nyereg alatt puhított virtus, száz csatában keményre edzett harci kedv? Ennyire elpuhuitál, magyar?!

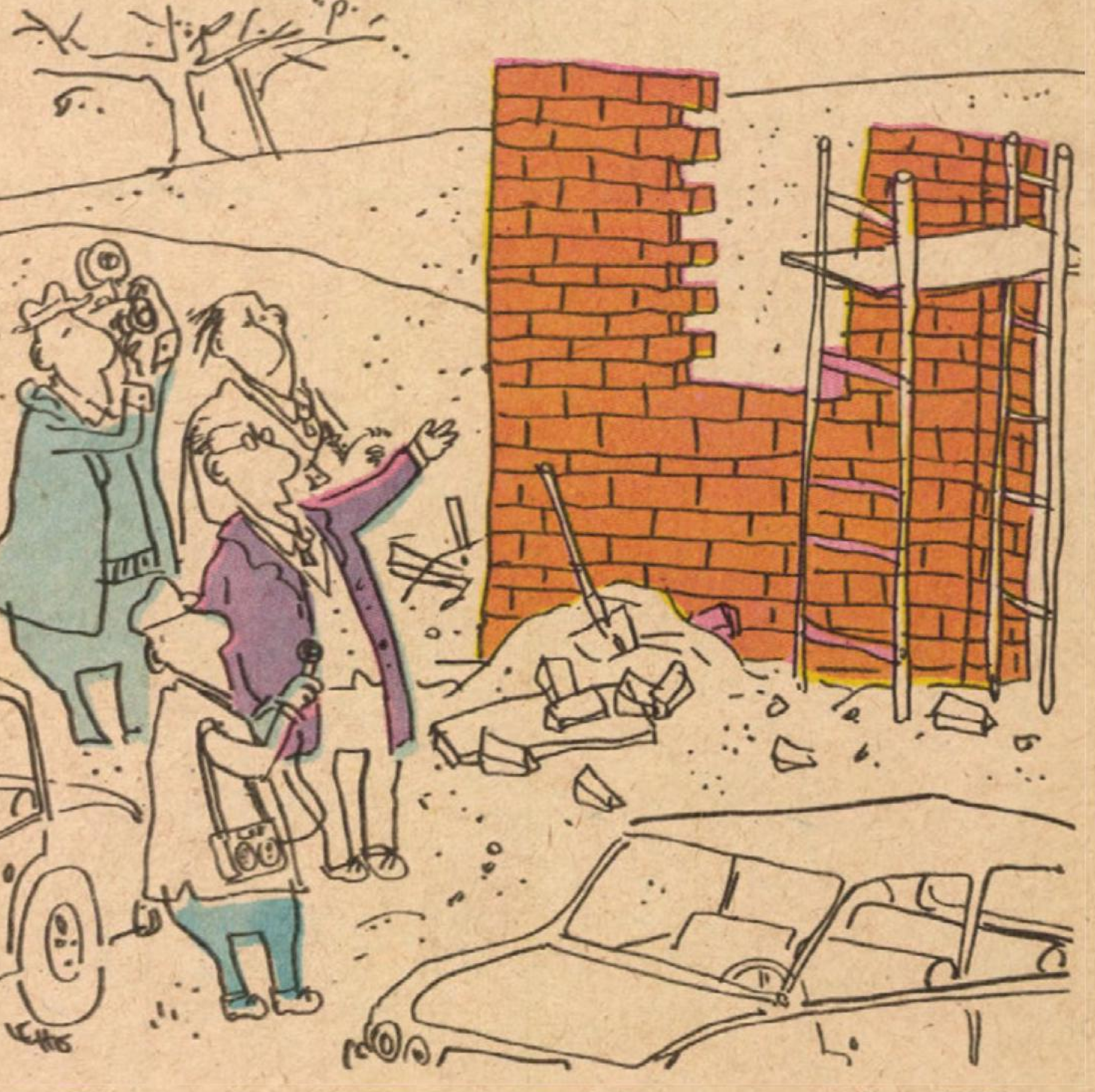
De várjuk csak... Fiatal férfi panaszkodik: nemrég kishíján elütött itt egy járókelőt, milliméterekkel kerülte csak el az illetőt. És mi történt ezután? A gyalogjáró az öklével jókorát sózott a kocsi szélvédőjére!

Megkönnyebbültem: hiába titkolták a riportalanyok, mégsem veszett ki a gyalogos játékszenvedély. A nyers erő és a fürgeség ravasz kombinációjával megszületett a „Ki a legény a szélvédőn" elnevezésű társasjáték. A szabályok egyszerűek. Sima átrohanás az úttesten: érvénytelen. Sikeres átcsusszanás két centire az autó előtt: elismerő fékcsikorgás. Sikeres átfutás ökölcsapással kombinálva: a győztesnek kijáró taps és vállveregetés. A vesztesre azonban büntetés vár: autón kell tovább utaznia.

Fehér színűben, vagy feketében.

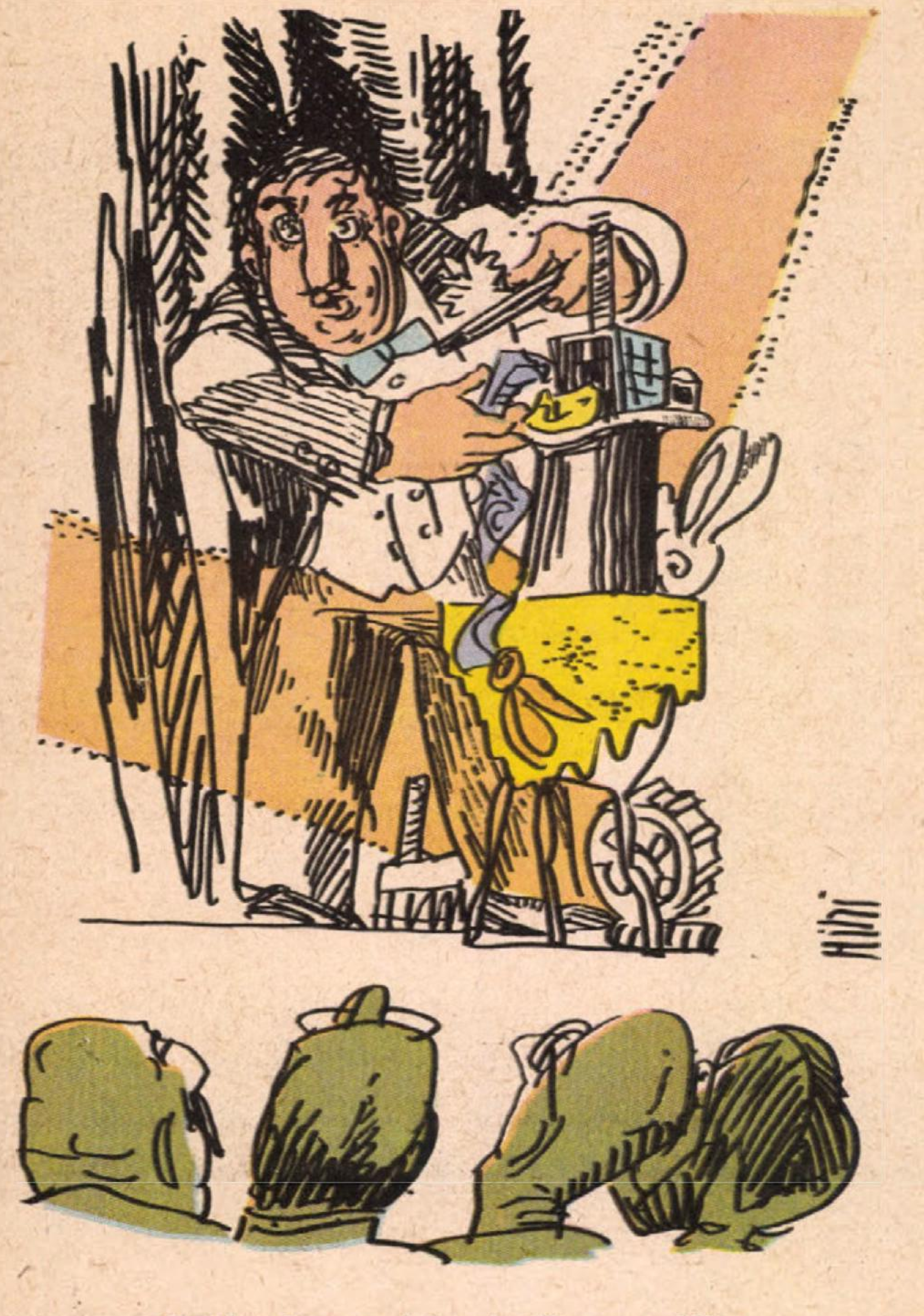
Fodor Zoltán

MUNKATEMPÓ

– Pillanatnyilag Közép-Európa, 1985-ben az ország, 2000-ben a megye legkorszerűbb létesítménye lesz!

MAI ILLUZIONISTA

– Kartársak, ne várjanak tőlem csodákat.

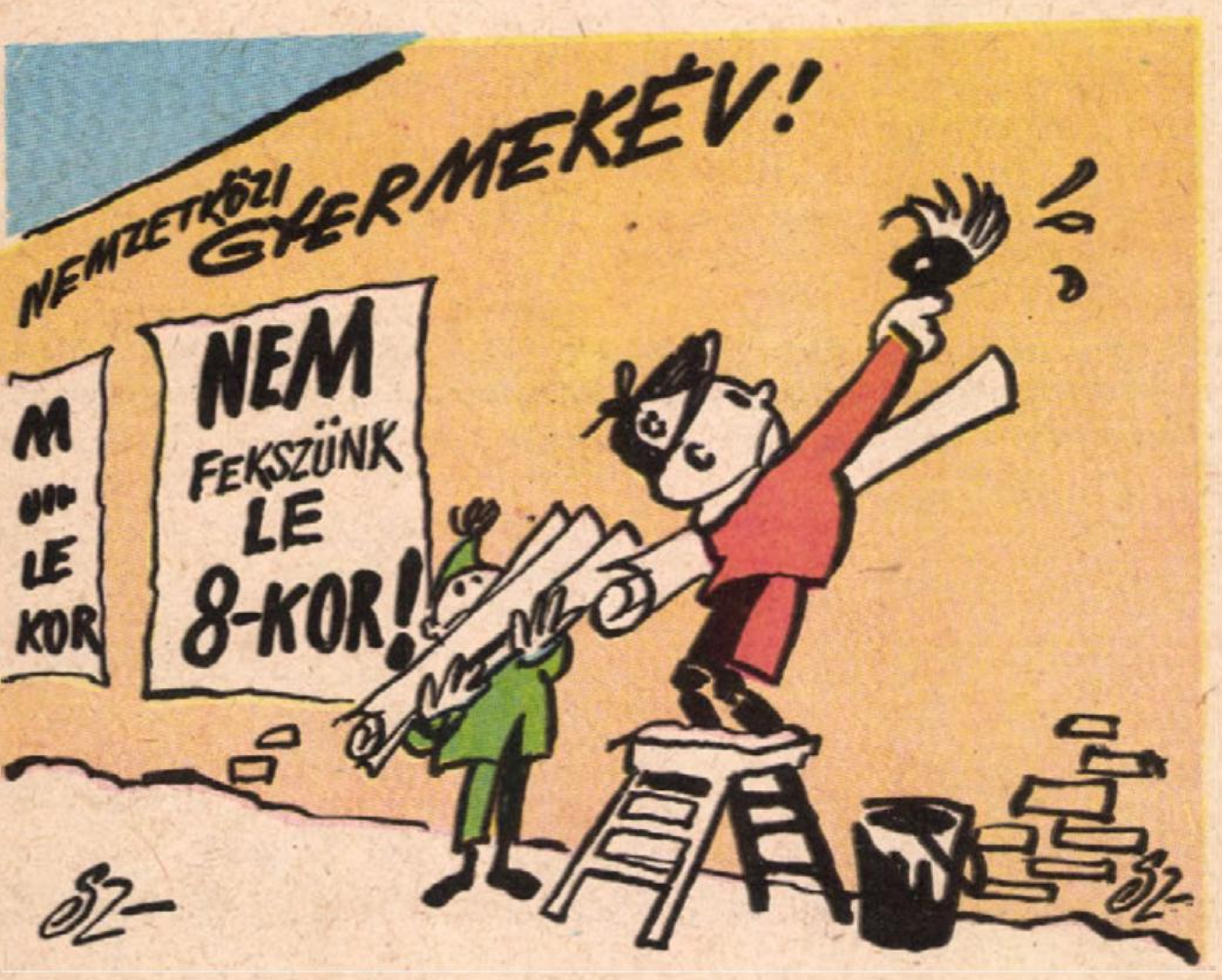

— Nos, hogyan sikerült a házasságod?

— Tudod, a feleségem lenne a legeszményibb feleség a világon, ha nem ragaszkodna hozzá, hogy én legyek a legeszményibb férj a világon.

KIÁLTVÁNY

SZÓSZÖCSKÉK

Tévéhíradó. Szarvasok vonulnak. A riporter megjegyzi: vonulásuk az idő gyors fölmelegedését ígéri.

Ugyanez a híradó az alábbi meteorológiai jelentéssel zárul: „Hidegebbre fordul az idő."

Már-már ingadozni kezdtem, vajon a szarvasokat sajnáljam-e a meteorológiai tévedésért, vagy a meteorológusokat a szarvashibáért. De aztán megnyugodtam. A kérdés ugyanis hamarosan eldőlt: a hőmérséklet a következő napok során *nem változott.*

*

Még egy tévécsudabogár.

Cirbolya és Borbolya, a soros Esti mese két rajzfigurája egy síró-rívó kislányra bukkan az erdőben. A lányról hamarosan kiderül, hogy foglalkozására nézve tündér, s azért zokog, mert nem tud táncolni. Sebaj, mondja neki Cirbolya és Borbolya, majd megfejed a — *bárányainkat.*

Mi tagadás, bárányt fejni csakugyan tündérnek való feladat. (Mindenesetre birkatürelem kell hozzá.) De sajnos nem tudok megszabadulni attól a kényelmetlen érzéstől, hogy táncolni megtanulni még a legkétballábasabb tündérnek is könnyebb.

*

Kéthasábos napilap-kritika Lundkvist, a világhírű svéd író „Az ég akarata" című, Dzsingisz kánról szóló regényéről. Az ismertetés szerzője hosszan ecseteli a nagy kán portréját, valamint az író kvalitásait. Még Szántó Piroska szép grafikáit is megemlíti. Csupán a könyv fordítójáról nincs szava. Még a nevét sem árulja el.

Lehet, hogy ezt a regényét (az ég akaratából) magyarul írta Lundkvist?

*

A hatékonyabb termelést célzó riport nyilatkozó alanya, egy nagy építőipari vállalat igazgatója arra a kérdésre, vajon melyek legnagyobb pillanatnyi nehézségei, az alábbi mondattal siet fölvilágosítani a magyar népet:

— *A legnagyobb nehézséget a takart közművek kiváltása jelenti.*

Nem tudom, ki hogy van ezzel, de én e nyilatkozat után mintha valamivel kevesebbet érteném az építőipar problémáiból, mint előtte. Talán hatékonyabban kellene egyik-másik nyilatkozónak — beszélnie. Vagy legalább magyarul. Különben az fenyeget, hogy a takart értelem kiváltása jelenti majd honunkban a fő nehézséget.

*

Jó tanács kezdő humoristáknak:

A szavakkal csak az játsszék, aki nem hagyja őket nyerni.

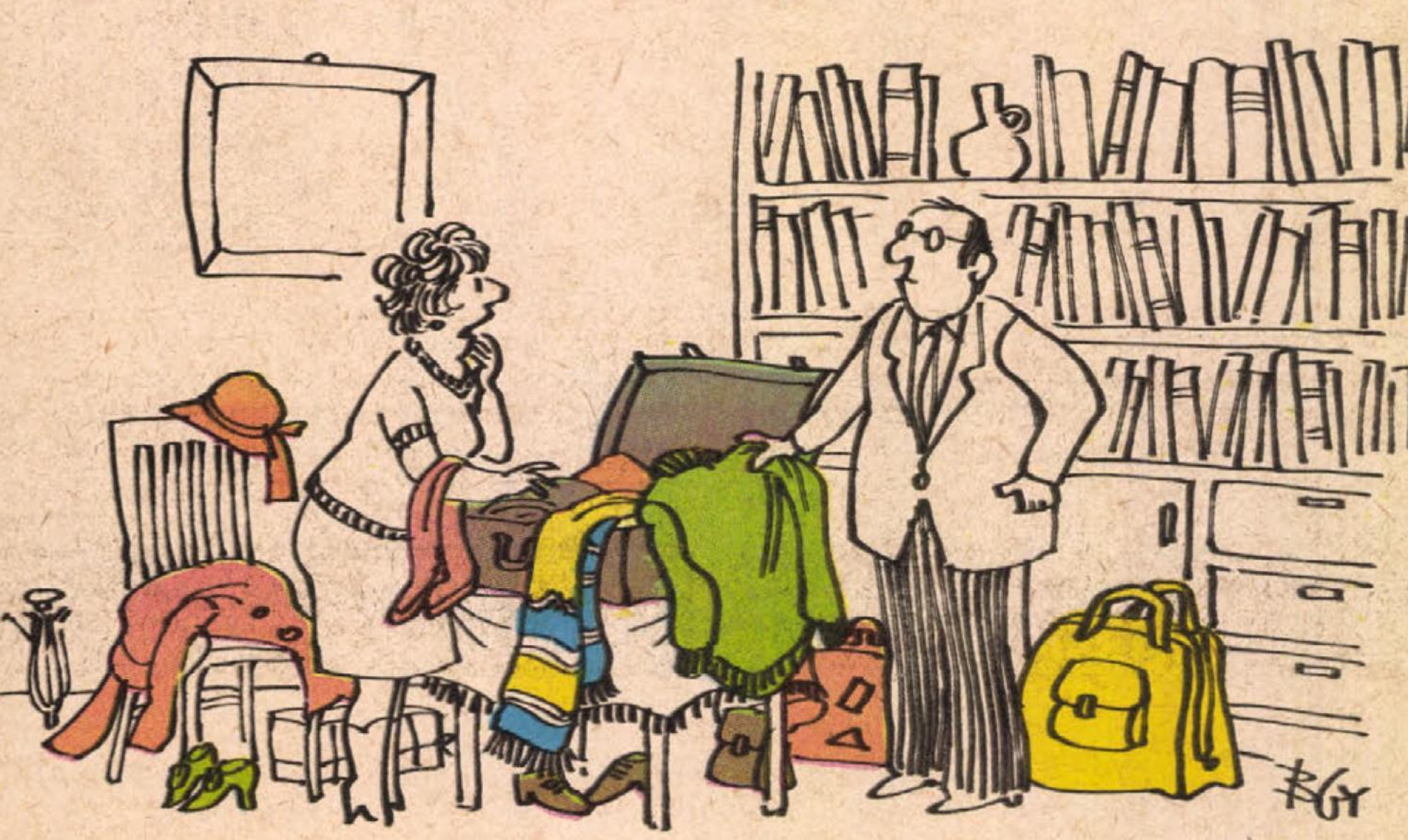
*

Tizenkét éves Gábor fiam tudósnak készül. Így aztán tökéletesen érthető alábbi eszmefuttatása:

— Mondd, apuci, miért beszélnek az emberek folyton nehéz kérdésről? Szerintem nehéz kérdés nincs. Ami nehéz, az mindig a válasz.

Tímár György

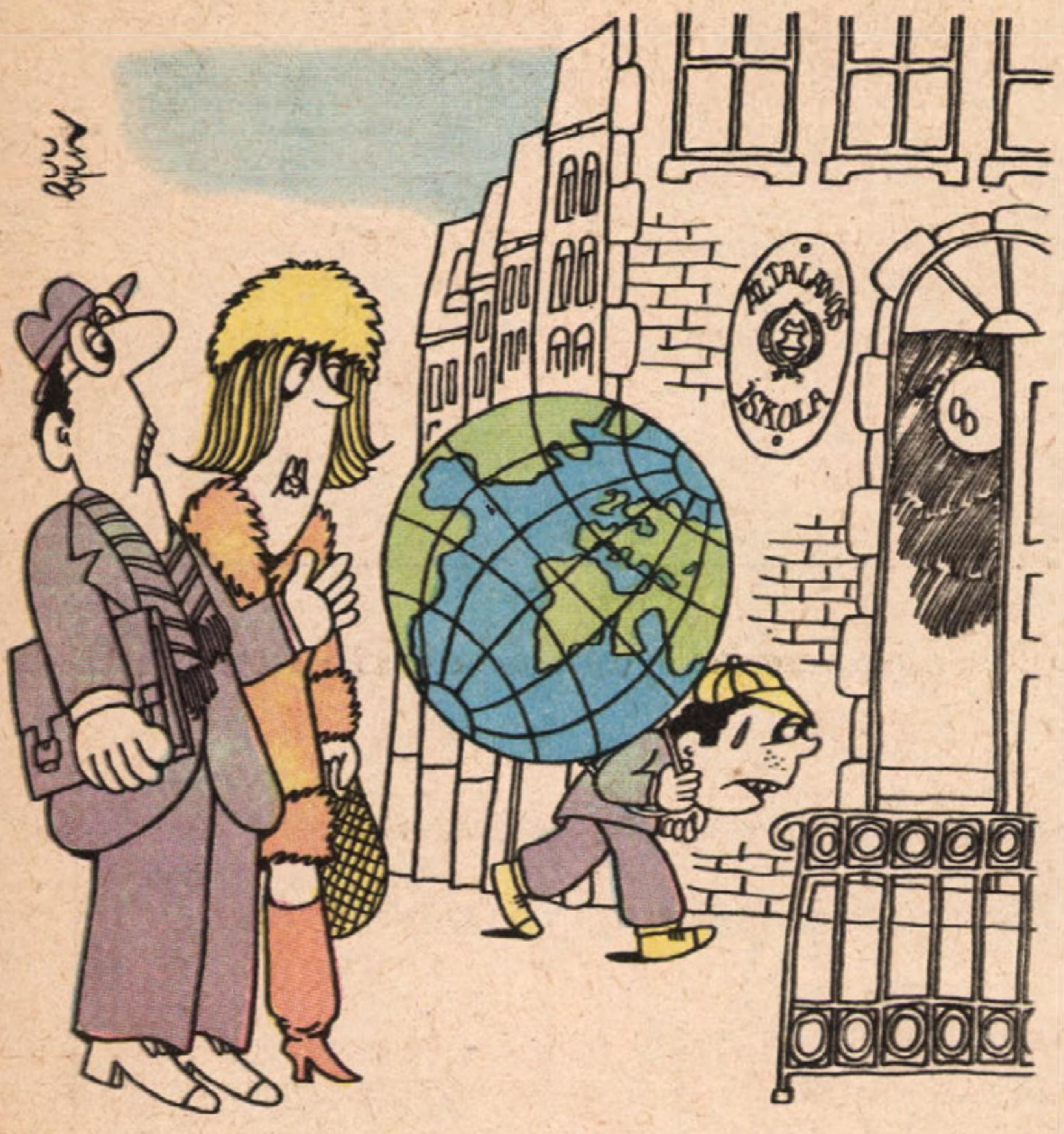
NYUGATI UTAZÁS UTÁN

–' Vajon három év múlva becserélik nekem ezt a sok selejtes holmit?

ŐSZINTESÉG

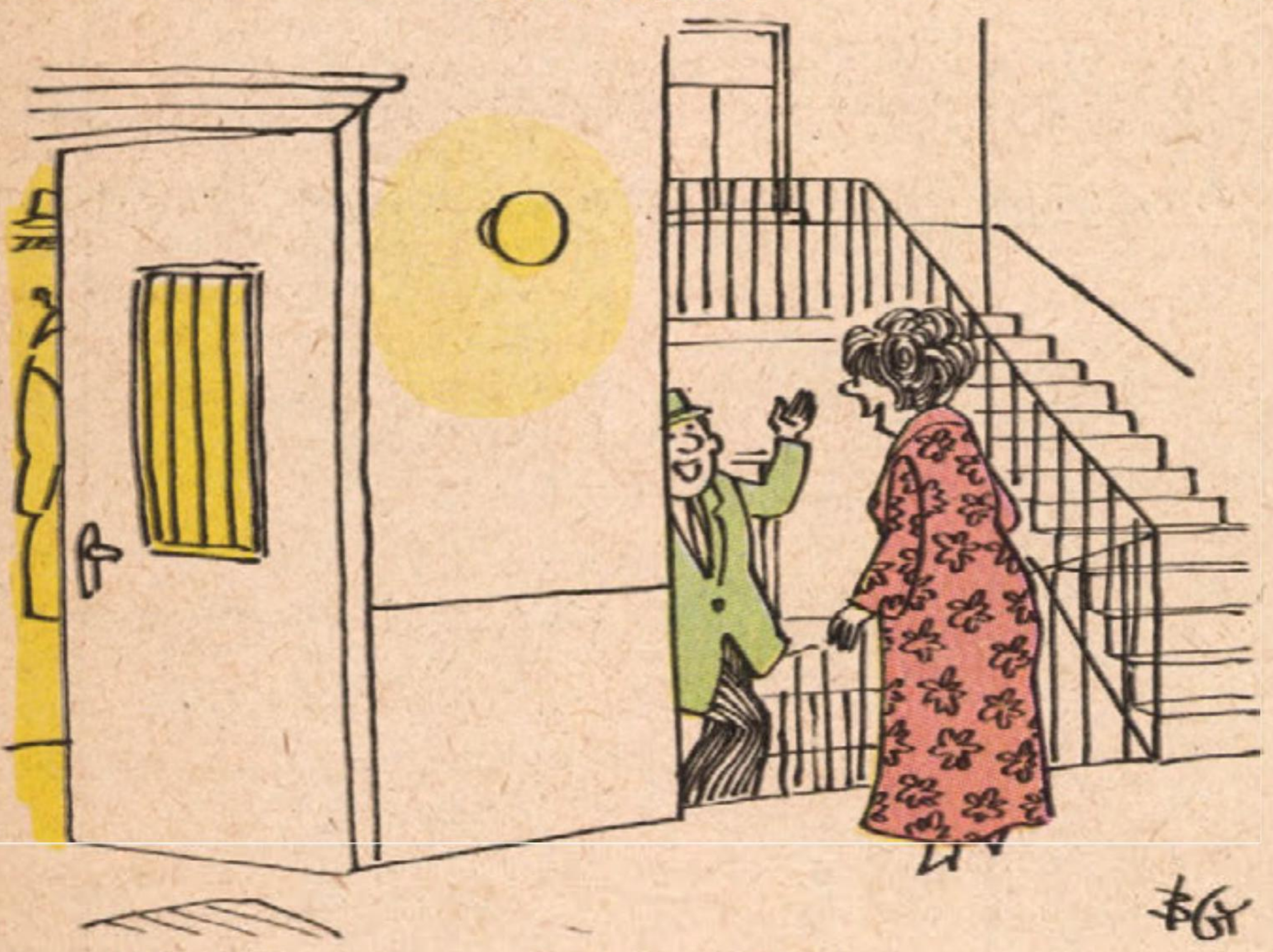

– Borzasztó, hogy a mai gyerekeknek mennyi mindent kell megtanulniuk a világról.

– Eddig a nagy füleim miatt imádtál, most meg pont azt kifogásolod?

ROKONVÁRÁS

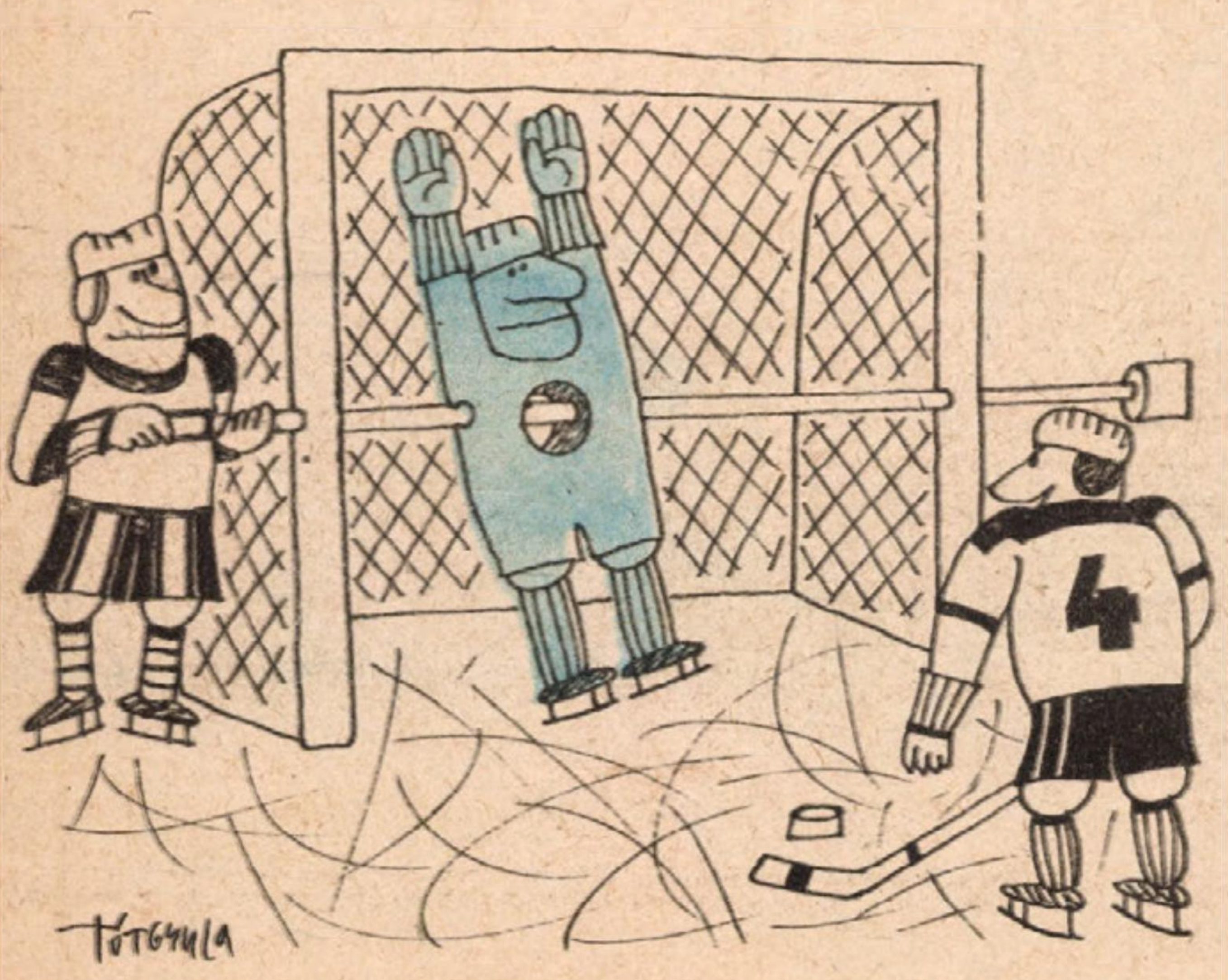
– Hűtsd be a pezsgőt, fiam, Ferihegy nem fogadta Aranka nénit!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— A maga munkája nem ér egy pipadohányt sem — közli dühösen beosztottjával az osztályvezető. — Érti?!

— Nem — feleli a beosztott. — Én ugyanis nem vagyok dohányos.

RAFINÁLT KAPUS

Szőr és osztályharc

Ha megszűnnek az osztályok, megszűnik az osztályharc is a társadalomban. Ezt tanítja az elmélet. Eszerint nálunk az osztályharc megszűnt.

Kénytelen vagyok ezt az elméleti tételt módosítani, illetve továbbfejleszteni, jóllehet, nincs rá iparengedélyem.

Vegyük például ezt a két levelet, amely előttem fekszik. Mindkettő a szőrről szól. Illetve az egyik bőrről.

Nem, nem, még ne vegyük. Maradjunk csak az elméletnél. Bizony igaz, hogy nálunk megszűnt a kizsákmányolás, nincs osztályharc a régi értelemben. Régen a frontok világosak voltak. Az egyik oldalon álltak a kizsákmányolók, a másikon a kizsákmányoltak. Ádázul, konokul szemben álltak egymással. Ennek már vége. De egyik oldal, meg másik oldal ma is van. Szembenálló emberi csoportosulásokkal.

Itt van például ez a két levél a szőr-ügyben. Két levél, két világ.

Várjunk csak... Mielőtt rátérnénk a levelekre, még valamit az elméletemről. Az ántivilágban az osztályhelyzetet ugyebár az határozta meg, hogy kinek a kezében vannak a termelőeszközök és kinek a kezében nincsenek. Szerintem ma is ez határozza meg. Az egyik oldalon azok állnak, akiknek a kezében van a franciakulcs, a csavarhúzó, a biztosíték, az autóemelő. A másik oldalon azok vannak, akiknek mindezek a termelőeszközök nincsenek a kezükben. Vagy ha a kezükben volnának is, ügyetlen kezükkel nem tudnak bánni velük.

Ilyen termelőeszköz például okáért a hajvágógép meg a manikűrolló is. Az egyik oldalon állnak azok, akiknek ez a kezükben van, a másikon azok, akiknek nincs. A két emberi csoportosulás farkasszemet néz egymással. Egészen másképp gondolkoznak, mások az érdekeik, másképp látják a világot. Igen, a világnézetük is más.

Az elméleti bevezetőnek vége. Rátérek végre a fodrászat-ügyben kapott két levélre.

Előzmény. Néhány hete kis jegyzet a Ludasban. Megváltoztatták a férfi fodrászat árait. A manikűr a duplája lett, a hajvágás maradt, de ilyen-olyan szőrkivágás címén külön kell fizetni. Szerző nyilván úgy vélte, ez a borbélyoknak is rossz, mert az ilyen-olyant a vendég addig külön honorálta nekik. Ezentúl ez is befolyik az államkasszába, hidak, utak, gyárak épülnek belőle.

Mondom, itt van két levél, ami erre a jegyzetre jött. Az egyik igen hosszú, nehéz idézni belőle. A lényege, hogy a pedikűrösnő panaszkodik barátnőjének, a vendégnek, hogy milyen bonyolult az új árkalkuláció: „pedikűr 13 Ft, áztatóvíz 3 Ft, körömlemosás 2 Ft, lakkozás magyar lakkal 3 Ft, külföldi lakkal 5 Ft, sebtapasz 4 Ft, maszírozás térdig 7 Ft." (Mennyi lehet térden felül?) Majd így folytatja: „ezután már csak azt kérdeztem, vajon a jövőben nem kell-e külön fizetni a székért, amelyre leülünk, a levegőért, amelyet ott szívunk?"

A másik levél. „Nem tűrjük válaszolatlanul a velünk, fodrászokkal kapcsolatos, nekünk cseppet sem szórakoztató vicceket... Irtsa az ön szőrét ingyen a legkedvesebb hozzátartozója, de baltával. Teljes név, cím."

Két levél — két világ. Ez is osztályharc ám, méghozzá véres, vadul indulatos, hiszen — olvasták — az utóbbiban még a gyilkos fegyver, a balta képe is felsejlik a háttérben.

Két levél szőr-, illetve bőrügyben. De lehetne vízszerelés, vilanyszerelés, autószerelés, vagy akár nadrágeladás ügyében is.

Az ellentétes érdekű csoportok vívják ádáz osztályharcukat. De ez az osztályharc sokkal bonyolultabb a réginél. Itt ugyanis állandó mozgás és helycsere van. Igaz, hogy a fodrásznő, a szóban forgó esetben a „birtokosok" szószólója, mert a kezében vannak a termelőeszközök (borotva, olló), de a következő osztályharcfordulóban, mondjuk, mint autótulajdonos, már ő lesz a kiszolgáltatott, szemben azokkal, akiknek a kezében van a villáskulcs és a tartalék alkatrész.

Vagy a balta. Mert az is egy termelőeszköz.

Novobáczky Sándor

VESZÉLYES FENEVAD

A televízióból megtudtam: farkast lőttek a Bakonyban. Másnap reggel a rádióban azt is bemondták, hogy az elejtett állat nem egyszerű farkas volt, hanem egy 46 kilós ordas. Ettől azután annyira megijedtem, hogy fellapoztam a reggeli újságokat, gondolván, azok minden lényeges dologról beszámolnak. Így tudtam meg, hogy a szakemberek véleménye szerint az ordas — továbbra is negyvenhat kiló! — lehet, hogy farkaskutya. „Akkor ez nem kacsa” gondoltam magamban és elhatároztam, hogy utánanézek a dolognak.

Legelőször, szomszédunkat, a nyolcvanhárom éves Csámcsogi nénit csöngettem fel téli álmából. Csámcsogi néninek van egy közutálatnak örvendő fekete macskája, amely, mint ez a kedves asszony elmondta, hetvennégy kiló és szabad idejében orrszarvúra hasonlít. Ennél többet azonban Csámcsogi néni sem tudott.

Ekkor már igencsak érdekelni kezdett a veszélyes ragadozó története, amely nemcsak Magyarország felnőtt lakosságát tartotta rettegésben, de a koravén gyerekek közül is jó néhányat.

Az ordas egyébként disszidens magyarok leszármazottja volt, szülei Belgiumban voltak munkanélküliek. A veszélyes ragadozó már kora gyermekkorában felismerte a kapitalizmus farkastörvényeit, s így nem csoda, hogy az egyetem elvégzése után nem kapott képzettségének megfelelő munkát.

Ekkor kezdett érdeklődni kicsiny, energiában szegény országunk iránt. Az éghajlatról nem sok jót írtak az ottani újságok, de a légkörrel meg voltak elégedve. „Majd csak megszokom valahogy az üzemi demokráciát” gondolta magában a félelmetes ragadozó, miközben Ordasról Farkasra magyarosította a nevét.

A veszélyes, negyvenhat kilós fenevadnak éppen kapóra jött, hogy megszűnt a vízumkényszer Ausztria és Magyarország között. Egy szép téli napon — árnyékban mínusz 23 fok volt — átlépte a magyar határt és nagyot szippantott a termelőeszközök társadalmi tulajdonán alapuló levegőből.

Ezzel egy időben, egy magyar erdőkerülő, már kora hajnalban felébredt. „Ma történni fog valami” szólt oda a feleségének miközben egy exportból visszamaradt lavórban megmosakodott.

Ennél többet azonban nem volt hajlandó elárulni. Kivonszolta a fészerből az utoljára 1848-ban használt rézágyúját és gondosan megolajozta. Fél szemmel az eget figyelte, de farkasveszélynek egyelőre nyoma sem volt, ordasról nem is beszélve. Az erdőben csend honolt. „Egészen elszoktam már ettől a rézágyútól” gondolta magában, „kár, hogy nincs gyakrabban szabadságharc.”

Egyre mélyebbre hatolt a végeláthatatlan bakonyi dzsungelbe. Bekapcsolta zsebrádióját de csak fagyról, hóakadályokról és áramkimaradásról volt, szó, a közelgő ordast meg sem említették. Unalmában, no meg, hogy ne jöjjön ki a gyakorlatból, verebekre lövöldözött a rézágyúval.

A roppant veszélyes, negyvenhat kilós fenevad csak késő délután, a sötétség beálltával tűnt fel. Belga és holland népdalokat dúdolt magában, vállán mindössze egy hátizsák lógott, benne háromnapi hideg élelem és legkedvesebb könyve: egy Petőfi kötet vallon nyelvű kiadása.

— Ez már Magyarország? — szólította meg a rézágyú tulajdonosát a hosszú úton némiképp elfáradt, s halála után különösen veszélyesnek ítélt fenevad. A választ azonban már nem hallotta, mert egy jól irányzott lövés véget vetett hányatott életének.

— Milyen volt az állat fejtartása? — kérdezte másnap egy újságíró az erdőkerülőtől.

— Azt nem volt időm megnézni — húzta ki magát önérzetesen az érintett. — De lehet, hogy nem is farkas volt, hanem ordas — tette hozzá és rágyújtott még áremelés előtt vásárolt cigarettájára.

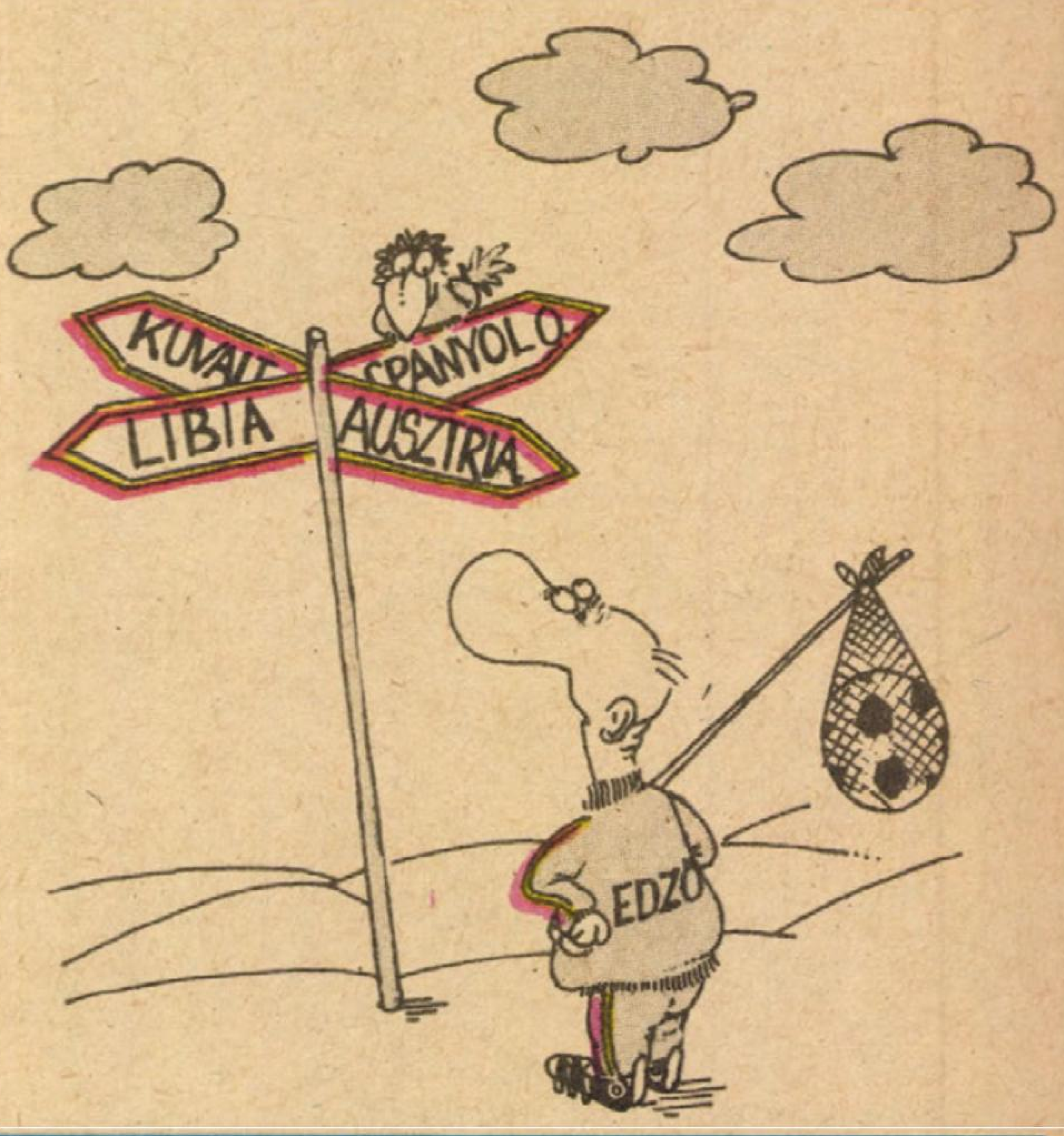
Föld S. Péter

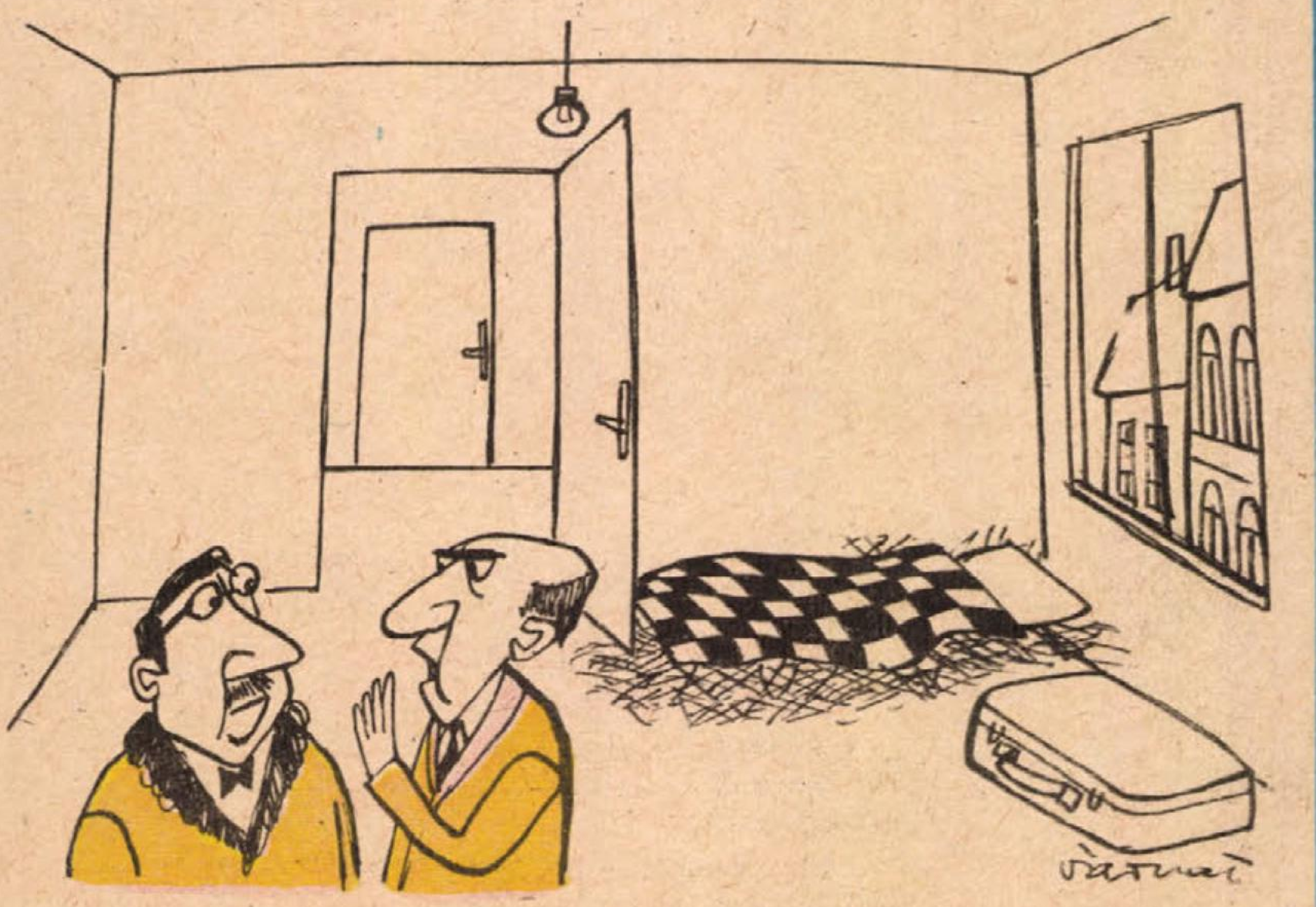

– Ha megcsókolsz, minden kívánságodat teljesítem, kivéve a telefonkérelmedet.

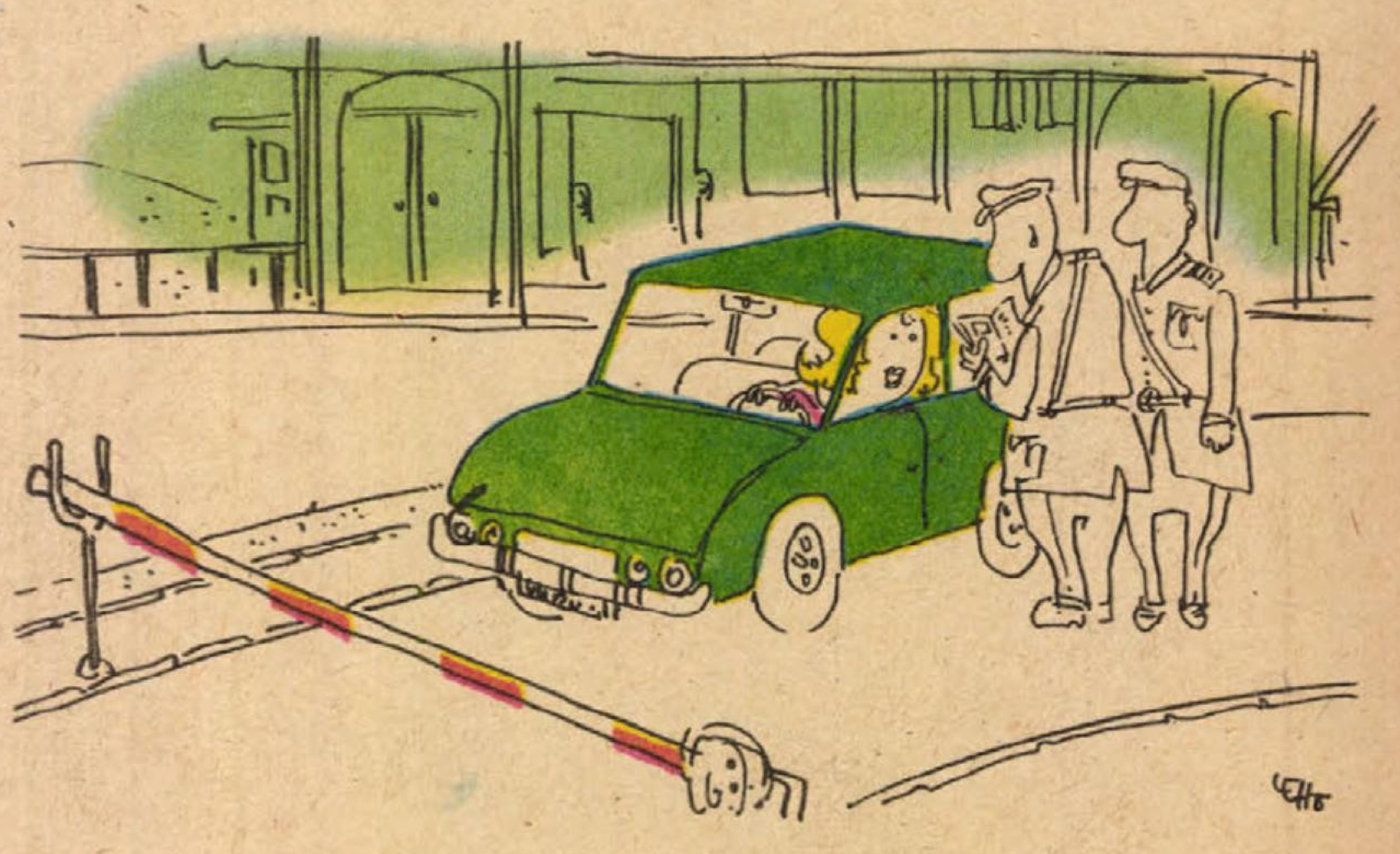
MAGYAR VÁNDOR

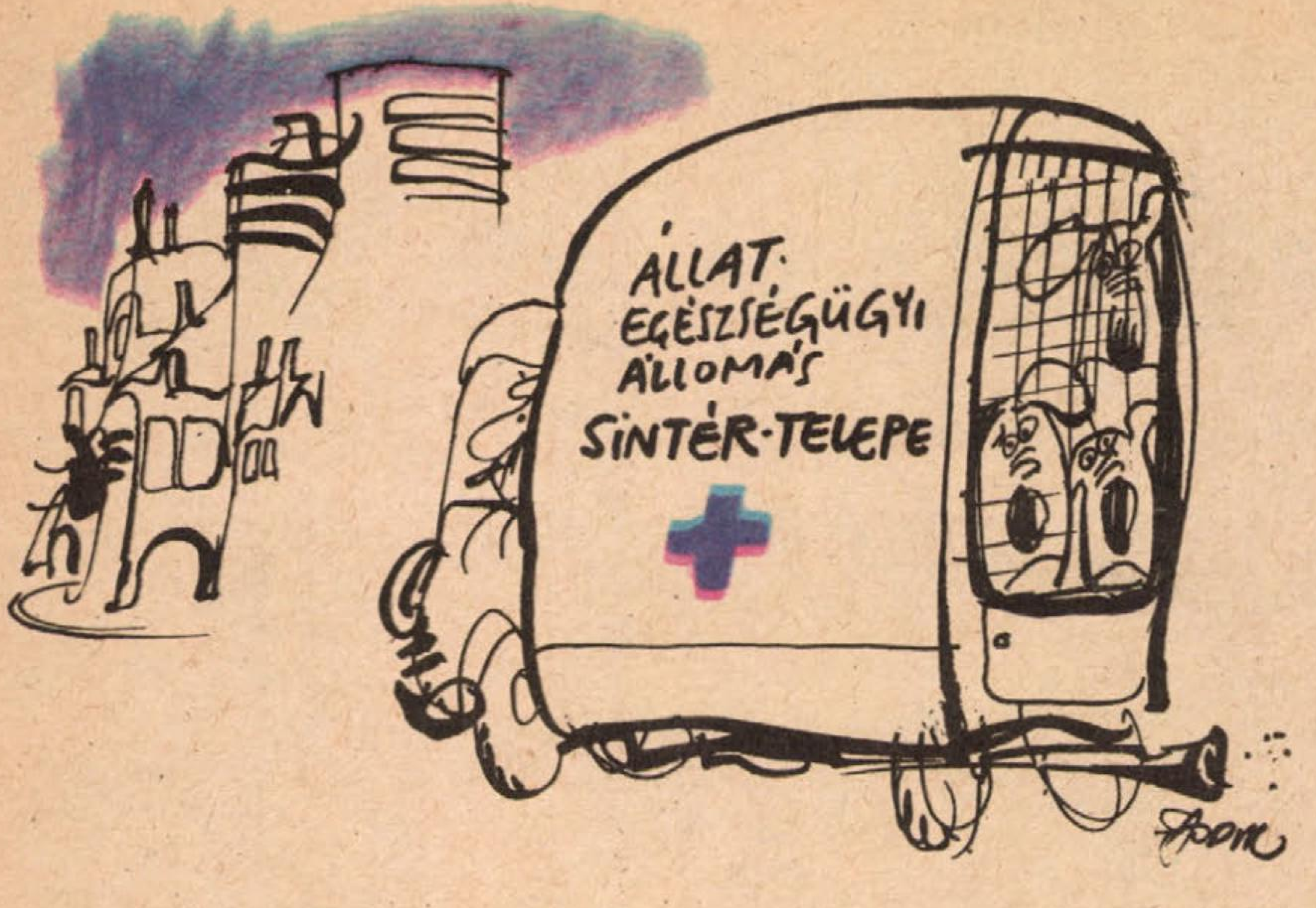

– Én elvből nem vagyok hajlandó a bútorüzletben jattot adni.

KISHATÁRFORGALOM

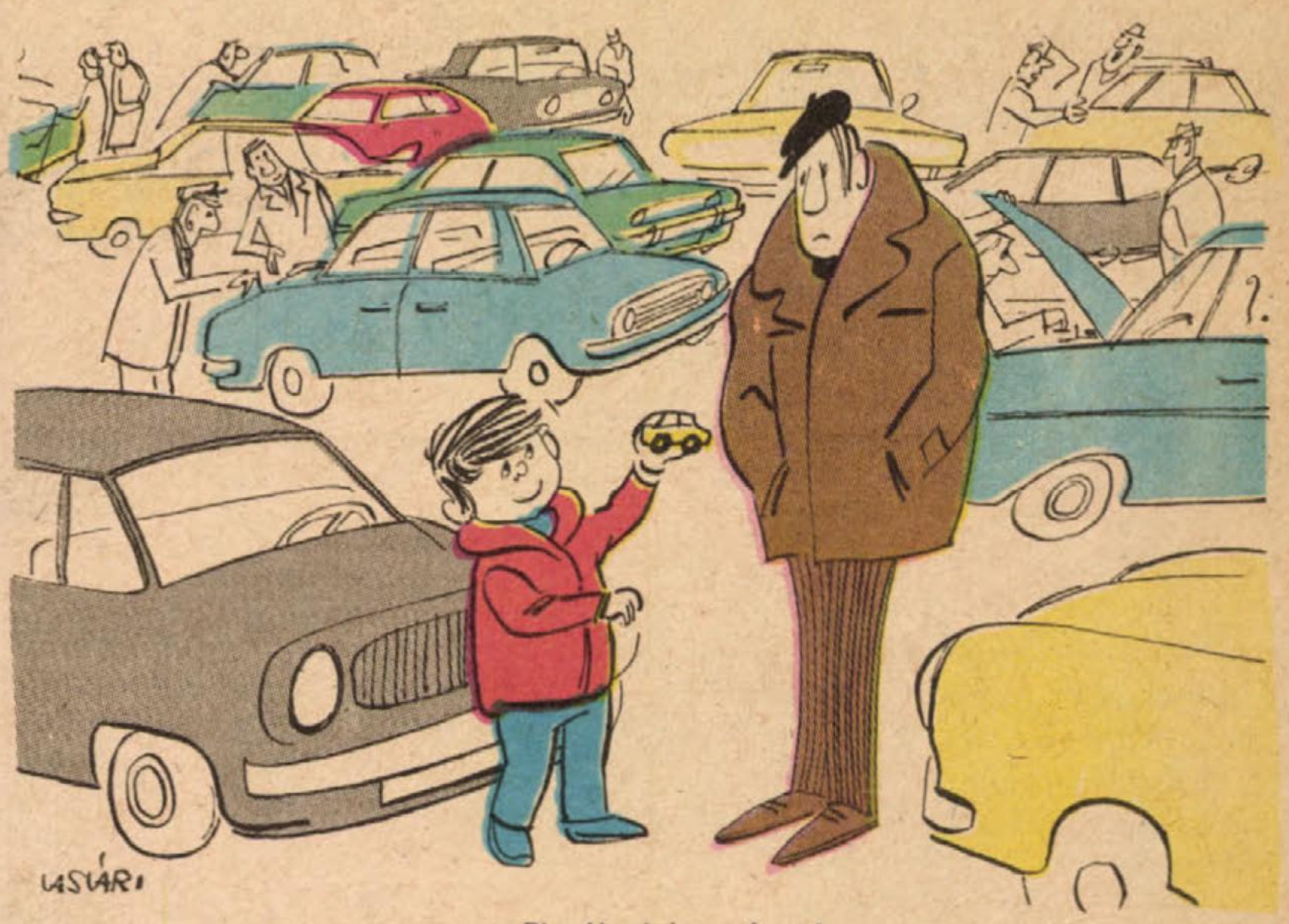

– Én ugyanaz a Frau Schnaber vagyok, csak volt egy szőkítésem és egy dauerom!

– Engem az sem vigasztal, hogy az emberek egymást is gyilkolják.

A RÖPPENTYŰ UTCÁBAN

– Elmúlt hároméves!

ZSÖLLYE

Bessenyei Ferenc nemrégiben meglátogatta szülővárosát, Hódmezővásárhelyt. Egyik barátja vacsorát rendezett a tiszteletére. Vacsora után, feketézés közben feleleverítették a régi emlékeket, azt az időszakot, amikor Bessenyei még a szegedi színház kórusában énekelt. Egyszercsak odalépett hozzá egy kedves hölgy és fülig pirulva ezt suttogta:

— Nem emlékszik rám, kedves művész úr, pedig harmincöt évvel ezelőtt megkérte a kezem!

Bessenyei összeráncolta a homlokát.

— Na és, elvettem?

—o—

Az elmúlt hét péntekjén több színházunkban volt premier. Másnap a Fészekben két színész beszélgetett:

— Nálatok volt a premier után bankett?

— Volt. Igaz, hogy csak kevesen jöttek el, de nagyon kellemesen sikerült. És nálatok?

— Nálunk is volt bankett, de nagyon rosszul sikerült!

— Miért?

— Mindenki eljött, akinek bármi köze van az előadáshoz és így nem tudtunk kiről beszélni!

—o—

A Thália Színház hirdetőtáblájára cédulát tett ki valaki, az alábbi szöveggel:

„Kérem az illetőt, aki tegnap a társalgóból szürkefogantyús fekete ernyőmet véletlenül elvitte, legyen szíves a portára leadni!"

Másnap valaki a cédulára ezt írta:

„Majd a hét végén! Egyelőre még nagyon bizonytalan az idő!"

Rátonyi Róbert

MODERN IKON

– Ha kíváncsi, miért nem söpröm a járdát, jöjjön el a házfelügyelői sajtóértekezletemre!

– Ha negyedóráig nincs gól, automatikusan kikapcsol!

– Viszontlátásra a következő fizetésnapon.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Sajnos, engem nem hívhatnak be, sir, rövidlátó vagyok — mondja egy angol ifjú a sorozó bizottság előtt.

— Ne nyugtalankodjék, fiam, majd parancsba adom, hogy magát mindig az első vonalba osszák.

ASZTALI VILLA ÉS GÉMESKÚT

EGY ÓRA EGY ÚJÍTÓVAL

Aki belép a százhetvennél is több újítás és találmány birtokosának otthonába, az önkéntelenül is azt várja, hogy kakukkolni kezdjen a hűtőgép, távirányításra kinyíljon a bárszekrény, működésbe lépjen egy csomó ötletes szerkentyű és felszolgálja a vendég kávéját egy robotember. Ehelyett Dabi Lajos kiváló újító és kiváló feltaláló rákosszentmihályi házában magnó szólal meg, és az Ikarus Karosszéria- és Járműgyár technikusával foglalkozó riportokból és perekből baljós akkordok csendülnek fel.

Dabi Lajos huszonöt éve bírja cérnával az újítómozgalom hercehurcáit, még akkor is, ha legjelentősebb találmányának, a görgős kuplungpedálnak sorsa a Legfelsőbb Bíróság elé került. Elsősorban azért, mert a vállalatnak 1 027 000 nyereséget hozó elmés megoldás bevezetése után csupán 1000 forint újítási díjat akartak kifizetni az Ikarosz szárnyaival szárnyaló feltalálónak. A Legfelsőbb Bíróság azonban nem az Ikarus, hanem Dabi Lajos szárnyai alá nyúlt, és megítélt számára 50 ezer forint újítási díjat.

Hát ilyen szép egy újító élete! Főleg akkor, ha azt is tudja, hogy az Ikarus székesfehérvári gyáregységében hat év alatt 120 millió forint megtakarítást hozott találmánya, míg a budapesti gyárban elrendelték a kivitelezést, de azóta sem valósították meg. Úgy látszik, ők nem láttak fantáziát 120 millió forint megtakarításában.

Nem véletlen, hogy a Távol-Keletet és az arab világot is bejárt feltaláló egyik szabadalmi okirata felett egy szerencsét hozó bagdadi szamárpatkó van felfüggesztve a falra, afelett pedig még egy csodatevő afrikai totemszobrocska is, bár én attól tartok, hogy újítóink és feltalálók védelmére még az ilyen nagy erejű kabalák is kevésnek bizonyulnak.

— Létre kellene hozni a Magyar Újítók és Feltalálók Országos Szövetségét! — mondja Dabi Lajos. — A Szovjetunióban már működik egy ilyen szövetség, és nyolcmillió tagja van. Nálunk is fontos lenne az újítók és a feltalálók érdekvédelme, és még fontosabb, a népgazdasági érdek védelme! Jelenleg a magyar újítók évente két-három százalékkal növelik a nemzeti jövedelmet, de az újítások, találmányok körüli tortúrák miatt csak saját habitusuk védheti meg őket a gutaütéstől.

Vagyis, ha nem üti meg a magyar újítókat és feltalálókat korán a guta, akkor talán még 5—7 százalékkal is növelhetik évente a nemzeti jövedelmet. A nemzeti jövedelem ilyenfajta növelésének és az újítók gutaütésének kérdése elsősorban a gyárak műszaki igazgatóira van bízva. Dabi Lajos is volt műszaki igazgatójával vitatkozott életében a legtöbbet.

Egyébként fest, rajzol, cikkeket ír, és múzeumőr. Dolgozószobájában felszolgál egy tányér követ, benne az egész világ. Épületmaradványok a babilóniai toronyból, edénydarabka Karthágó romjaiból, asszuáni márványszilánk a Keopsz piramisból, falatka a kínai nagyfalból. Dabi Lajos múzeumában rengeteg az album, a sok száz fotón megannyi motor- és autótörténeti érdekesség van. Akár egy Autótörténeti Múzeumot is nyithatna. De még csak az kéne nekünk! Egy gebines múzeum!?

Kisfia gyermekbiciklijének gumijait is felhasználva kilencszázhatvanegyben ő szerkesztett Magyarországon elsők között go-kart-tot. Aztán felcseperedett a kisfiú és megnyert néhány go-kart versenyt. A magyar újítómozgalom középtermetű, de annál energikusabb egyénisége ezeket a fotókat is úgy őrzi archívumában, mint a százhetvennél is több újítás-találmány ezernél is több bürokratikus okiratát.

A rudazat nélküli színszelepre és a motortengelyre kapcsolt ventillátorra büszke feltaláló dolgozószobájában olyan feliratos fiókok sorakoznak, mint a „találmányi fiók" és a „jogügyi osztály". Talán mondanom se kell, hogy a „jogügyi osztály" feliratú fiókban van a több papír és a találmányi fiókban a kevesebb elismerés. Ez utóbbit pótolja vendégkönyve, melybe a brnói nemzetközi vásár és kiállítás látogatói a következőket írták görgős kuplungpedáljáról: „Hurrá, egy okos szerkezet!" „Jó fej ez a magyar!" „Haláli!" „Kár, hogy nem 33 évvel ezelőtt találta ki, amikor az autóbuszvezetést kezdtem! Akkor nem kaptam volna hátgerincsérvet!"

A görgős kuplungpedál ugyanis negyven-ötven százalékkal kevesebb erőkifejtésre készteti a sofőröket. De tényleg, hogy jött rá a megoldásra Dabi Lajos? Nagyon egyszerűen.

Bement Kairóban egy birkacsárdába. Ránézett az asztalon háton fekvő villára. Hirtelen eszébe jutott a klasszikus kétkarú emelő. Megbillentette a villát fogazatánál. A szára könnyedén felemelkedett. Aztán alátette a fogazat alá ceruzáját. Most már nehezebben ment a billentés. Kitalálta a fokozat nélküli áttételt, vagyis azt, hogy ha a gémeskútból vizet húzunk, akkor mindig abban a fázisban kell a legnagyobb erőt kifejtenünk, amikor a vízzel merített vödröt kiszakítjuk a vízből. Aztán egyre kevesebbet. Erre a felfedezésre alapozta a görgős kuplungpedál elvét, illetve azt, hogy az indulásnál kevés erőt kelljen kifejtenie az autóbuszsofőrnek.

Vagyis ilyen könnyű egy villa és egy gémeskút segítségével Kairóban, hivatalos kiküldetés közben rájönni egy nagy jelentőségű találmányra. Csupán az a kár, hogy a találmány elfogadása nem Kairóban villásreggeli közben gémeskutat, avagy délibábot nézve történt.

— Higgye el, hogy egy újító nem is elsősorban a balatoni villáért, a pénzért újít! Hanem a szakmáért, szakmaszeretettől hajtva a gyárért. Aztán akkor jön rá, hogy merre hány forint, amikor ki akarják szúrni egy piti összeggel a szemét!

És ha Dabi Lajosnak is szúrta szemét az asztalon a villa, ez egy hasznos gondolatsort indított el benne. Találmánya félig sínen, helyesebben félig autóbuszokban van Székesfehérváron. Találmánya továbbfejlesztésével azonban lehet, hogy ismét a Legfelsőbb Bíróság elé kerül. Kár, hogy újítóink, feltalálóink megbecsülésének feltalálása ilyen nehéz feladatnak ígérkezik nálunk. Ki tudja, hogy mit kellene meglátniuk az illetékeseknek az asztalon vagy maguk körül, hogy hirtelen rájöjjenek?

Tormai László

A PÁLYAVÁLASZTÁS GONDJAI

– Tudod, amíg ki nem derül, hogy mihez van tehetségem, bedugnak a szüleim a tévéhez.

ALBÉRLET

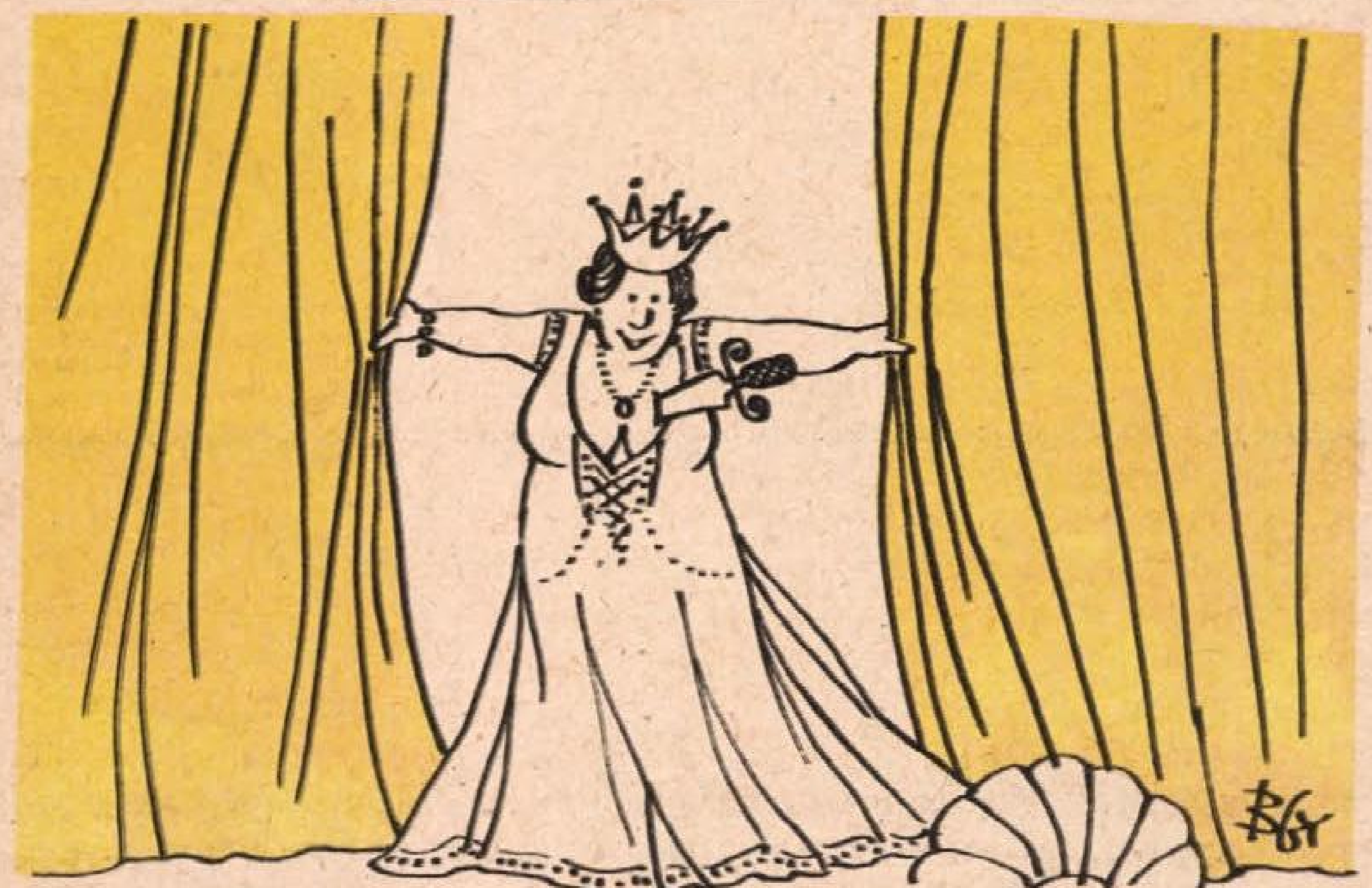
– Vagy megcsináltatja a csapot, vagy dupla bért fizet!

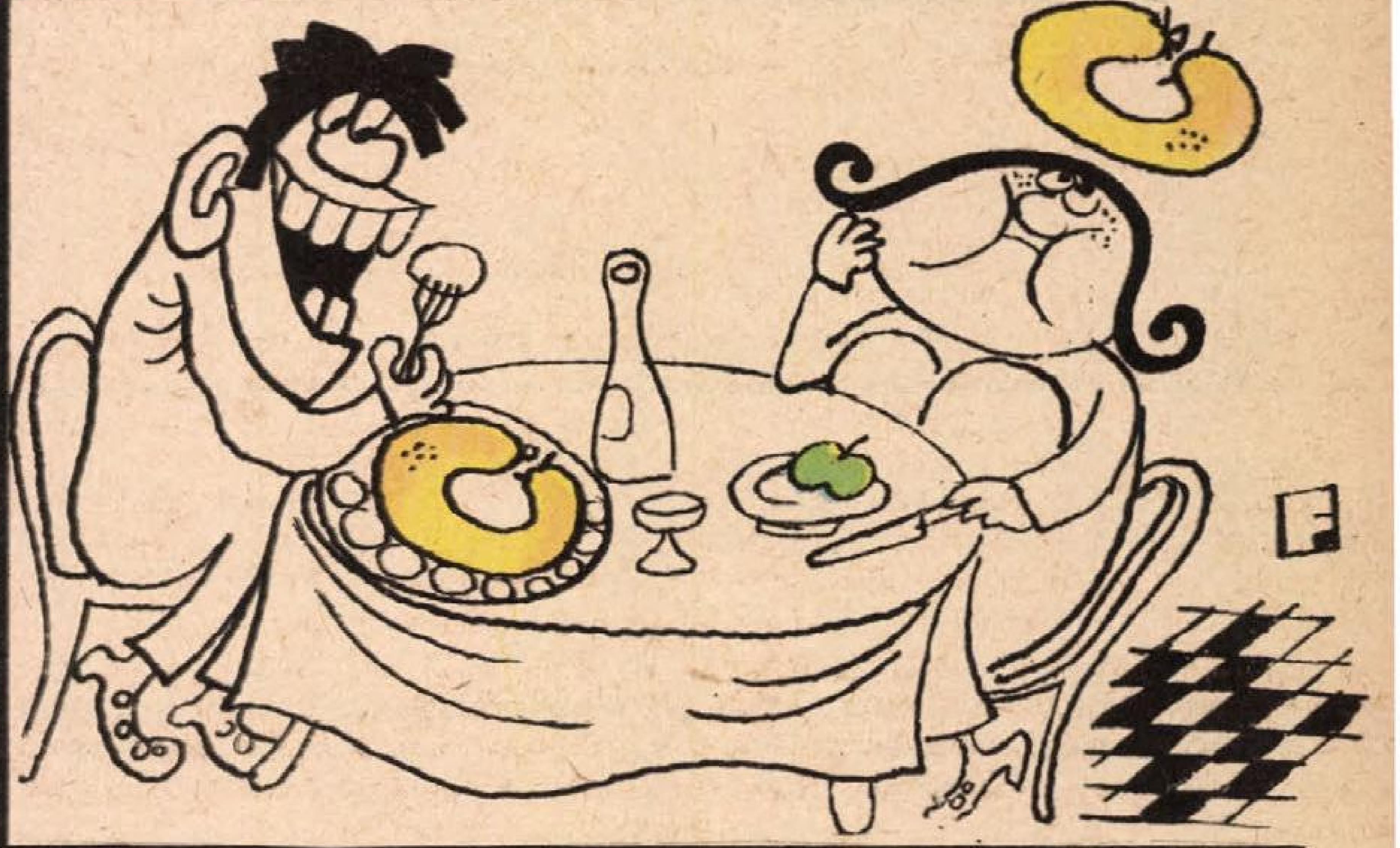
TRAGIKA

HEGEDŰS, VÁRNAI, BRENNER, FÜLÖP, LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI, SAJDIK

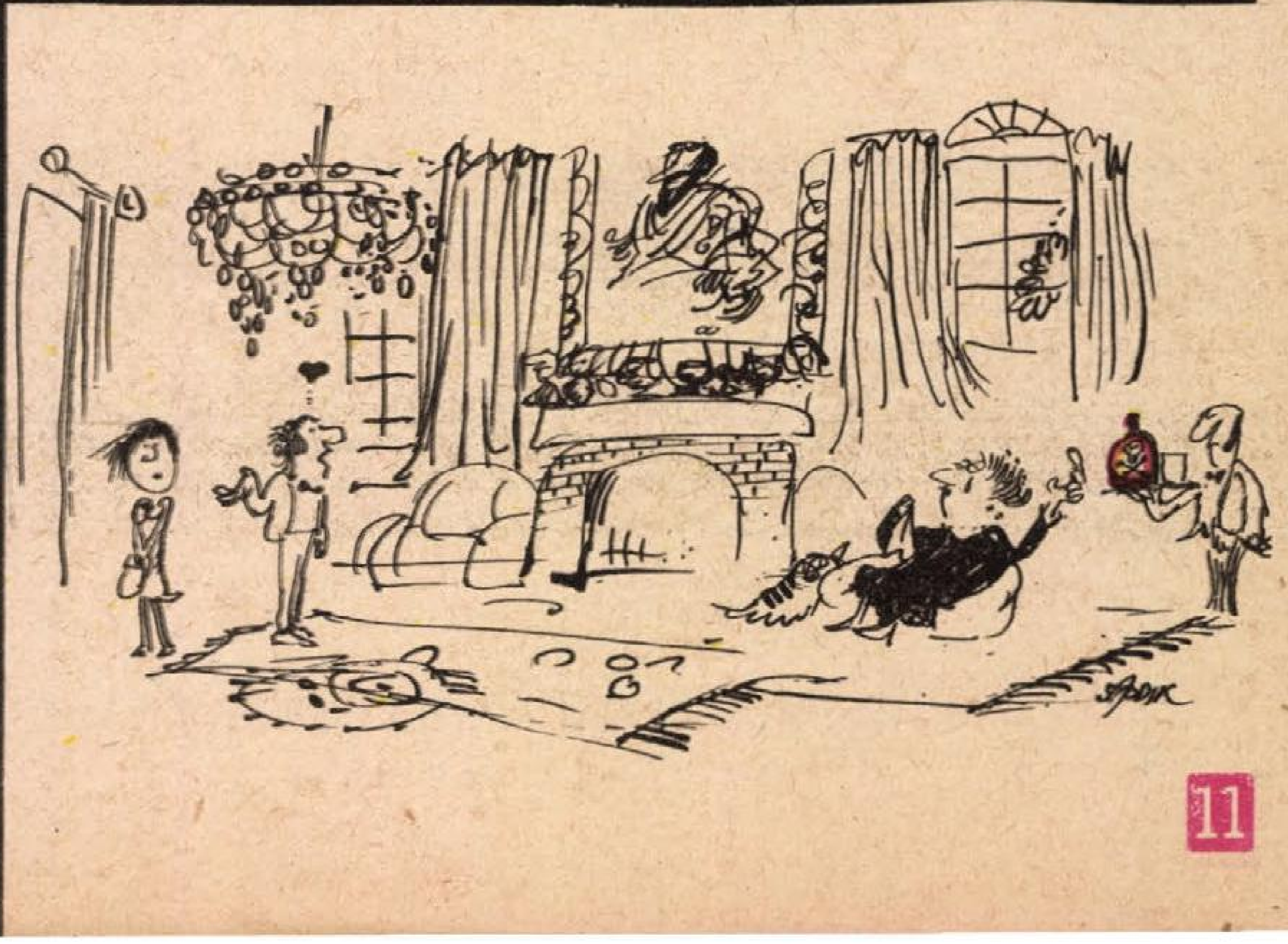

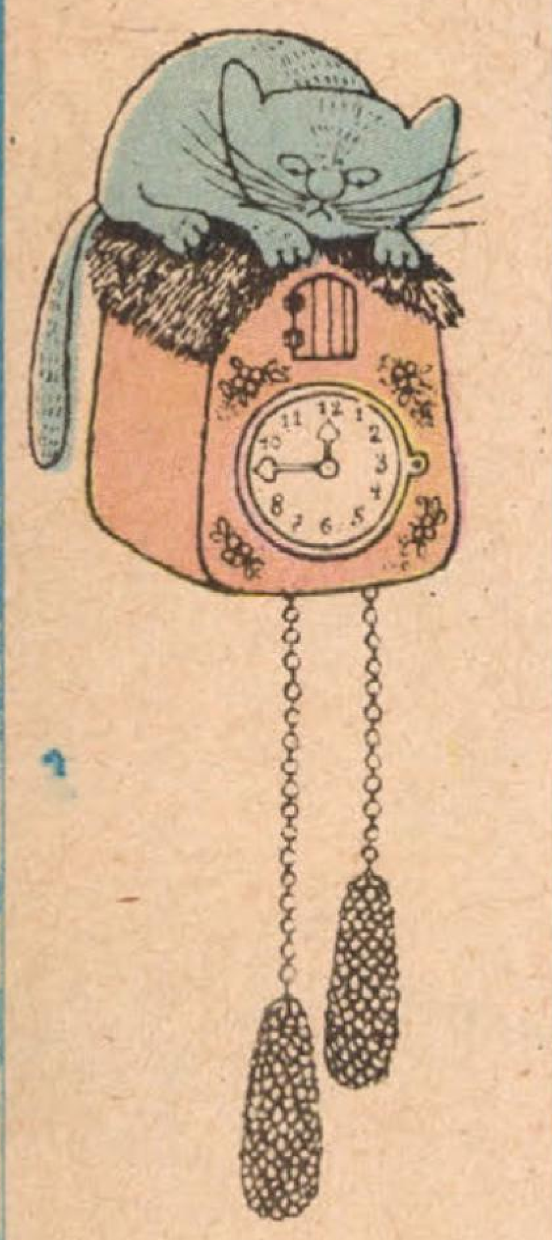

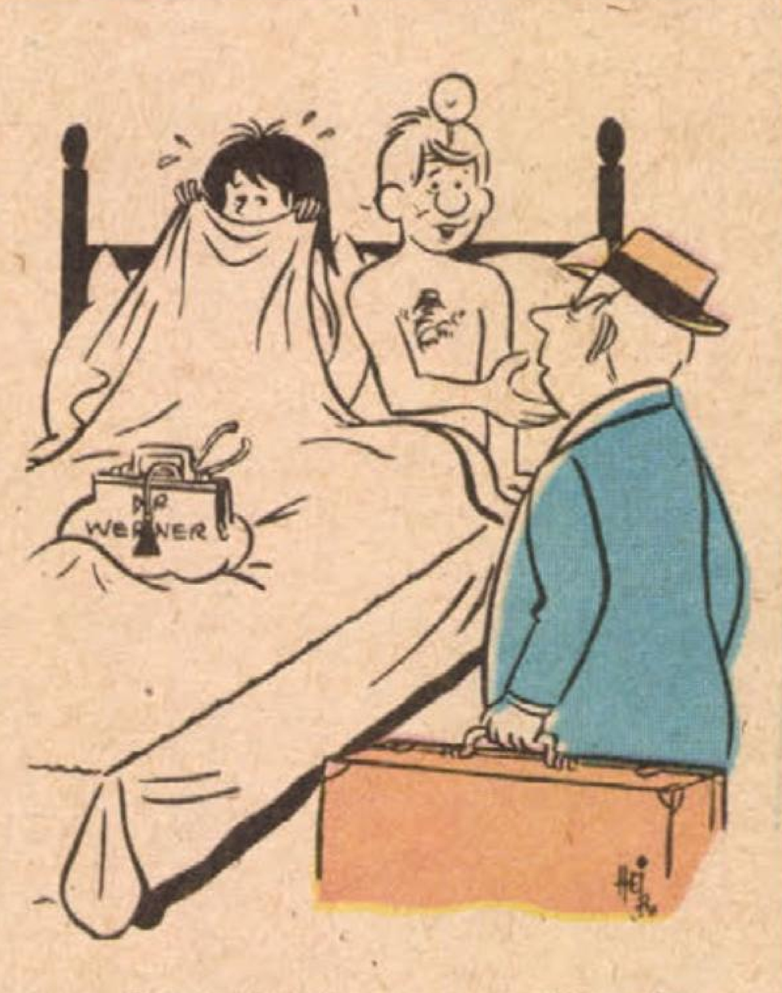
IMPORT HUMOR

MUNKASZERVEZÉS

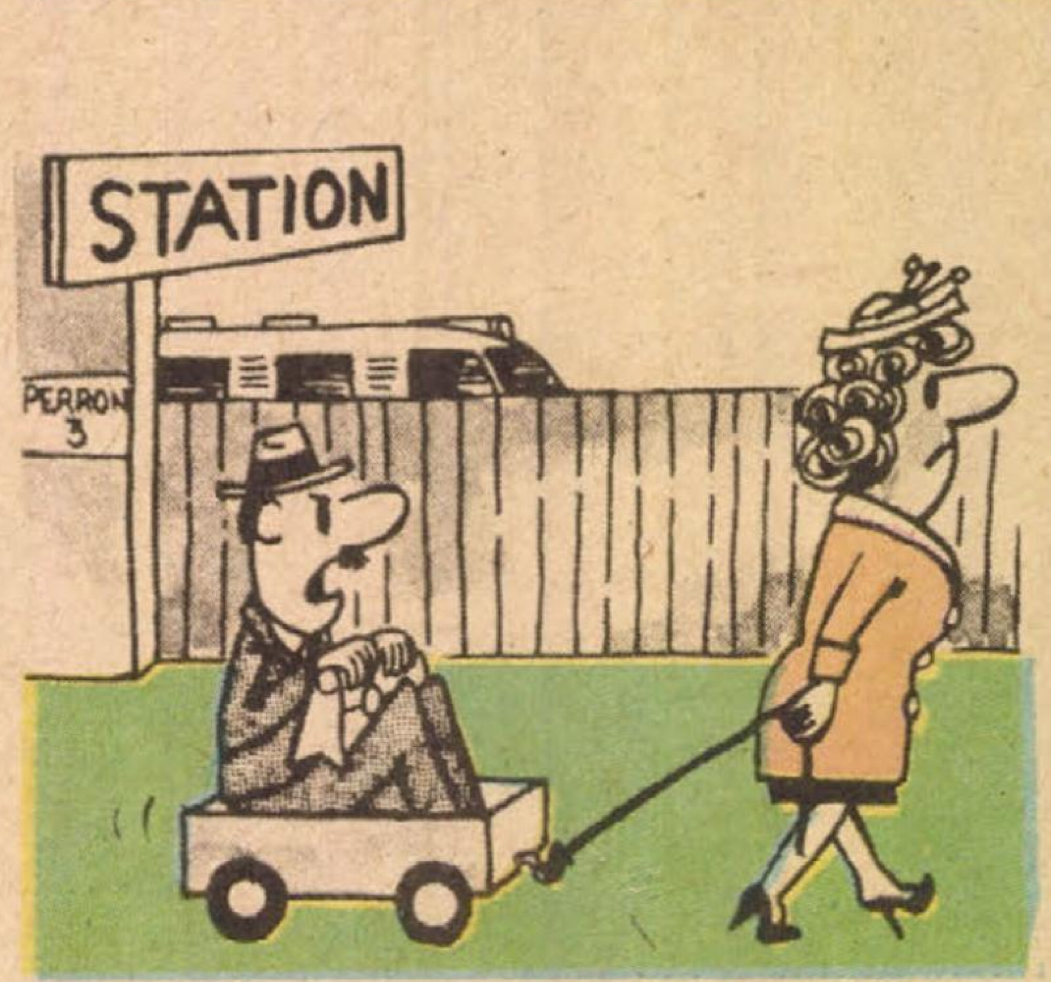

VADÁSZLES

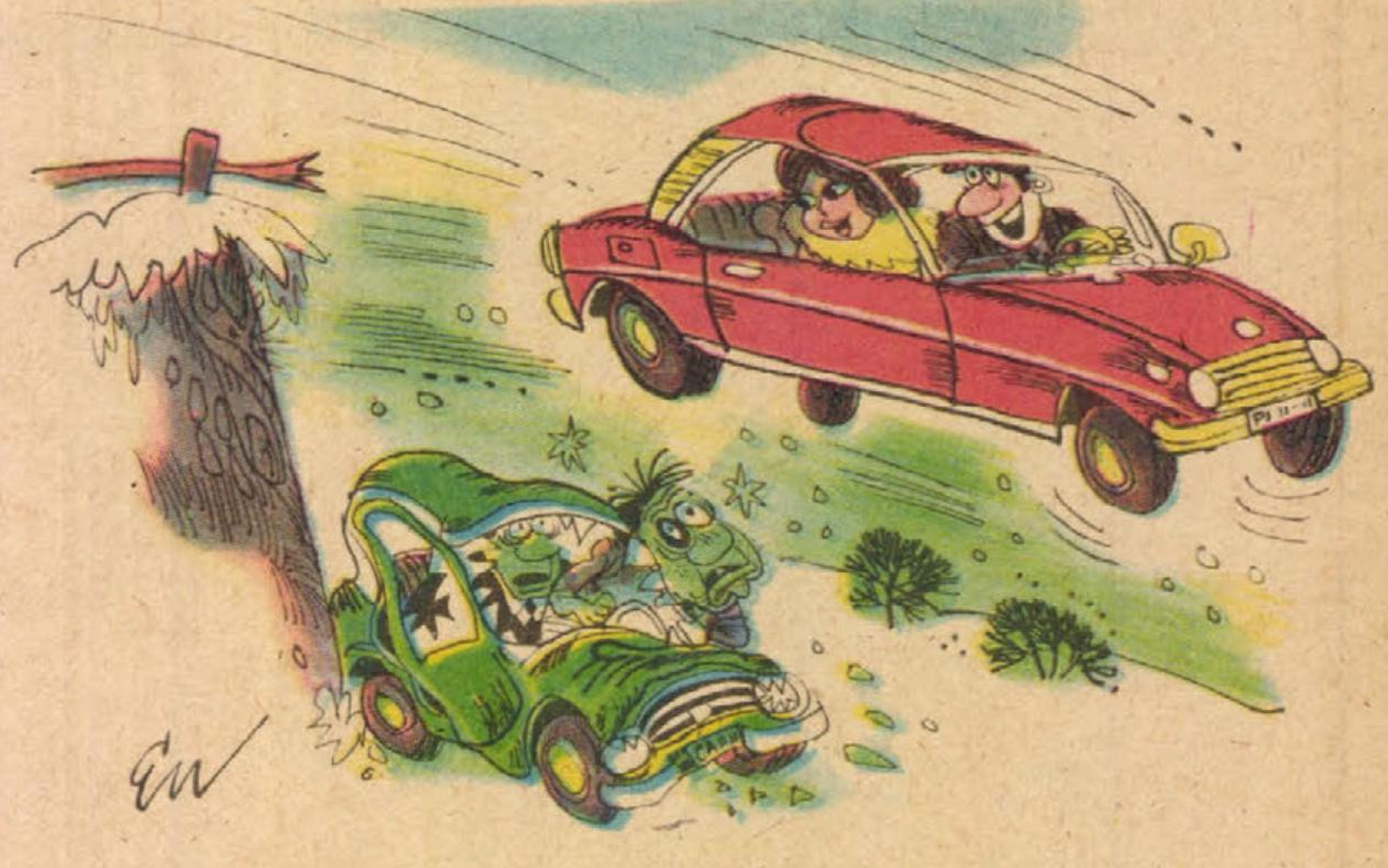
– Gratulálok, uram, a felesége nagyon szépen gyógyul!

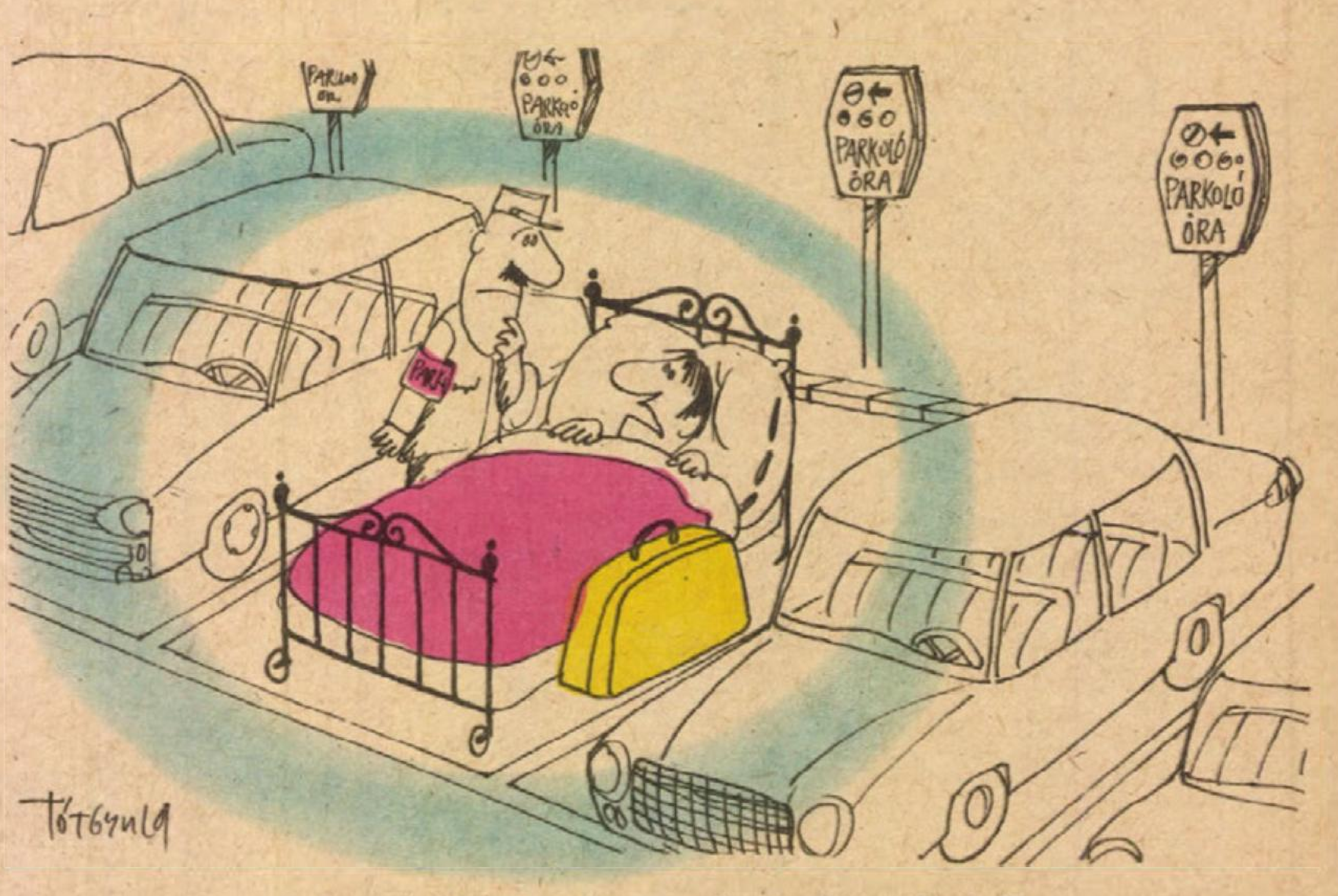
– Megmondanád végre, Matild, mi történt az autónkkal?

– Miért kell neked minden este munkát hazahoznod?

– Hiába, azért egy új kocsi sokkal jobban repül.

– Az albérletet már képtelen voltam fizetni!...

AZ OLVASÓ OLDALA

Panaszok nyomában:

2. CSATORNA — 3. PROGRAM

Amikor A sárga Fiat három utasa című filmet akartam megvitatni a barátommal, ingerülten közölte, hogy ő nem látta. Idegessége jogos volt: annyiszor mondta már, hogy megjegyezhettem volna — ami a tévé második műsorában megy, azt ő nem láthatja...

A kelenföldi lakótelep egyik tizenöt emeletes toronyházában lakik ez a barátom: a Fejér Lipót utca 63-ban. Három ilyen épület (a 61-es, a 63-as és a 65-ös számú) áll itt egymás mellett, s mindháromban attól szenvednek — vagy műsora válogatja, annak örülnek — a lakók, hogy nem tudják venni készülékükön a 2. csatornát.

A házak felépülése után a Gelka antennákat szerelt a tetőre és vállalta azok karbantartását. A használatban azonban kiderült: a 2. csatorna vételére alkalmatlanok. A lakók egy maszek kisiparost bíztak meg, aki fölszerelt egy olyan antennarendszert, amelylyel kitűnően látták a 2-es műsort. Itt lenne a hepiend és a függöny, ha... Ez azonban nem hagyományos darab, hanem abszurdba hajló színjáték. Az IKV — a Gelka szakvéleménye alapján — kötelezte a kisiparost: amit fölszerelt nappal, szerelje le éjjel... s még az addigi tevékenységének ellentértékét sem kaphatta meg.

Azóta újabb két év múlt el. A maszek kisiparos ma már egy délbudai tsz melléküzemágának műszaki vezetője. Antennarendszerét „tsz-ként" szereli fel itt is, ott is, ahol megrendelik. A XI. kerületi IKV is megrendelte — csak nem oda, ahol egyszer már megvolt, s ahonnan leszereltették, hanem máshová.

A Fejér Lipót utcai toronyházak lakóinak viszont a 2. csatorna műsora helyett továbbra is az IKV és a Gelka rég megunt „3. programja" jut. Meddig?

(bt)

VIGYÁZZUNK A VILLANNYAL!

Ezen a télen már többször is megesett abban az irodaházban, amelyben dolgozom, hogy kialudt a villany. Olykor órákra és így teljesen leállt a munka, mert a legtöbb szobában nem elegendő a téli természetes fény. Ismerőseim szerint ez más irodaházakban is előfordul. Érdeklődtem s megtudtam, hogy a gyakori áramszünet oka a túlzott terhelés, ami néha a kábel leégéséhez vezet. Ennek oka elsősorban az, hogy az utóbbi években egyre több munkahelyen helyeznek üzembe villanyírógépeket, elektromos könyvelőgépeket és iratmásolókat. Ha valaki odahaza nagyobb elektromos gépet akar üzembehelyezni, előbb megérdeklődi az Elektromos Műveknél, hogy bírja-e a hálózat, kell-e hozzá nagyobb árammérő? Miért nem alkalmazzák, helyesebben: miért nem teszik kötelezővé ezt a módszert vállalatok, hivatalok részére, amelyek ügyvitelüket — egyébként korszerű — elektromos gépekkel kívánják felszereltetni? A jelenlegi gyakorlat csak a helyzet romlásához, újabb áramkiesésekhez és így a munka intenzitásának csökkenéséhez vezet. Ehhez a problémához kapcsolódik az érintésvédelem kérdése is. Az elektromos gépek alkalmazása fokozott veszélylehetőséggel jár.

Friss és tragikus példája ennek az a baleset, amelynek nemrég lett áldozata az a fiatal sportoló, akit vívás közben halálosan megütött a zárlatos találatjelző. Ugyanilyen jellegű baleset érheti a villanyírógépen dolgozó adminisztrátort, a könyvelőgépet kezelő könyvelőt, vagy az iratmásolót használó tisztviselőt. Ne várjuk be a tragédiákat: az illetékesek már most intézkedjenek.

Dr. Del Medico Imre
Bp., Handzsár u. 6. 1149

SZÉTHULLÓ KUTYA

Másfél éves kisfiam nagymamájától barna plüss kutyát kapott, hosszú fehér fülekkel. A kutya orra és az egyik füle már az első órában a gyermek kezében maradt. Fogtam a játékállatot, felvarrtam az orrát, a füleit, a nyelvét, a farkát és a fejét is hozzávarrtam a törzséhez, mert az is leválóban volt. Közben mérgelődtem és arra gondoltam: tán jobb volna, ha darabokban árulnák, akkor mindenki összevarrhatná a maga gyermekének a játékot és nem kellene azon bosszankodnia, hogy az egy óra alatt széthullik. A játékkutya ára egyébként 135 forint, ennyi pénzért az összevarró fonalnak csak az egyik végére tettek csomót, a másik csomóra már nem futotta.

Gy. Galántai Ibolya
Bp., Váci utca 53. — 1056

MÉG EGYSZER A FÜZETBORÍTÓKRÓL

Felháborodva olvastam a Ludasban Téri Rudolf (Szabványügyi Hivatal) válaszát a tankönyvborítókról, amely szerint a forgalomban levő füzetborítók nem a forgalomban levő és szabvány szerint készült könyvekre készültek. Gondolatban hozzátettem, hogy a füzetekre sem! Akkor mire készültek a füzetborítók? Egy III. és egy I. osztályos gyermekemnek kellett végigszenvedni a tortúrát, a szép abc betűkkel díszített, kék, zöld és piros színben kapható füzetborítók átlagban 25-30 milliméterrel bővebbek voltak a füzeteknél. Ezen úgy segítettem, hogy ahol a füzet behajlik, 1-1 cellux csíkkal kívül-belül beragasztottam a bőséget. Az összes feladatlap is ahány, annyiféle méret. Miért nem egyforma? Egy kis szakmai gyakorlat révén, no meg rengeteg idő ráfordításával sikerült csak a borítást elvégezni. 1-1 napom ráment! Miért nem lehet mindezt normális áron és készen kapni? Ám amennyiben képtelenek megfelelő borítókat biztosítani, úgy értesítsék valamennyi iskolát, hogy ilyesmit ne is követeljenek meg a gyermekektől.

Lengyel Györgyné
Bp. Hevesi Gy. u. 13. — 1157

TÜCSÖK és BOGÁR

PEST MEGYE BEMUTATKOZIK

Részünkről a szerencse.

(A Reklámújságban találta R. T.)

Ötödször is győzött, a szófiai Szerdika nemzetközi kézilabdatornán a magyar válogatott. A hat csapatot felvonultató torna utolsó napján Magyarország a vendéglátó Bulgária A válogatottja ellen lépett pályára, s könnyedén, megerőltetés nélkül 15:14 (7:7) arányban bizonyult jobbnak ellenfelénél. Ugyanak-

Szebb lett volna egy fogcsikorgató 24:0!

(Az Esti Hírlapból ollózta Clementis György)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A textiles amatőr színpad feltámadása

„A lónak vélt menyasszony"
Adásztevelen

Az ilyen bizonyára nem férjhez megy, hanem ménhezmén. A darab valódi címe egyébként: „A lóvátett menyasszony". Azért az nem mindegy.

(A Veszprém megyei Néplapban fedezte fel Draskovics István, pápai olvasónk)

Ezt ajánljuk!

Köszönjük alássan!

(A Tejipari Hírlapból nyirta Kovács Józsefné, pécsi olvasónk)

A CÍMZETT VÁLASZOL

Se resti, se főtt étel

(Ludas, 2. sz.)

A korszerűtlen, sőt életveszélyessé vált keszthelyi Utasellátó éttermet 1977 júniusában bezártuk, majd lebontottuk. A keszthelyi MÁV-állomáson található büféink felszereltsége nem teszi lehetővé meleg ételek készítését. Az új étterem megnyitása 1981-ben várható. A Nagykanizsa és Budapest közti személyvonatok egyikében dolgozóink csak debrecenit tudnak meleg ételként elkészíteni, ezeket a kocsikat fokozatosan korszerűbbre cseréljük ki. Háromféle típusú büfékocsit üzemeltetünk e járaton, ezek nem azonos osztályba soroltak.

Tóth László
Utasellátó Vállalat

Ki mit keres?

...Karlócsiné Kelemen Marianne Kisgyermekek játékos könyve című könyvét keresem mindenfelé, hol kapható?

Szarka Klára
Szarvas, Vajda P. u. 1. — 5540

...miért hiányoznak a budapesti üzletekből hónapok óta a kazetták?

Garaba Zoltán
Bp., Bogár Ignác u. 8. — 1039

...női járóbotot üzletben nem találok, ki tudna kisegíteni egy bottal, vagy gombos végű sétapálcával?

Veress Júlia
Debrecen, Szamuely u. 2. — 4026

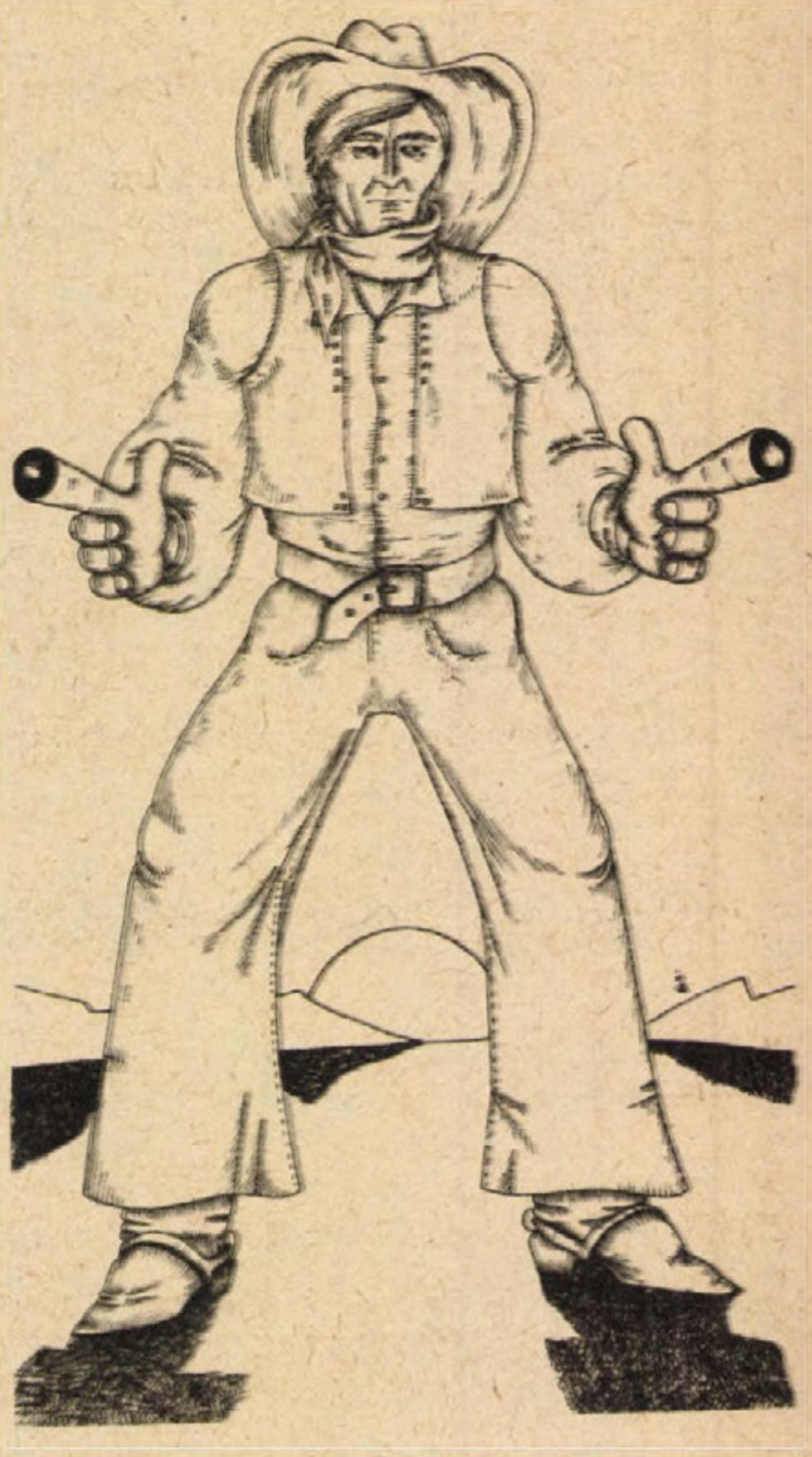
JÖHET A KÖVETKEZŐ!

Ebben a rovatban pályakezdőket mutatunk be, akik a Ludas Matyi hasábjain első ízben jelentkeznek műveikkel. Rovatunkban teret kívánunk adni fiatal tehetségeknek, akik nemcsak szeretik, de értik is a humort. A válogatásnál nem a fiatalságot, hanem a tehetséget értékeljük.

KILÁTÁS

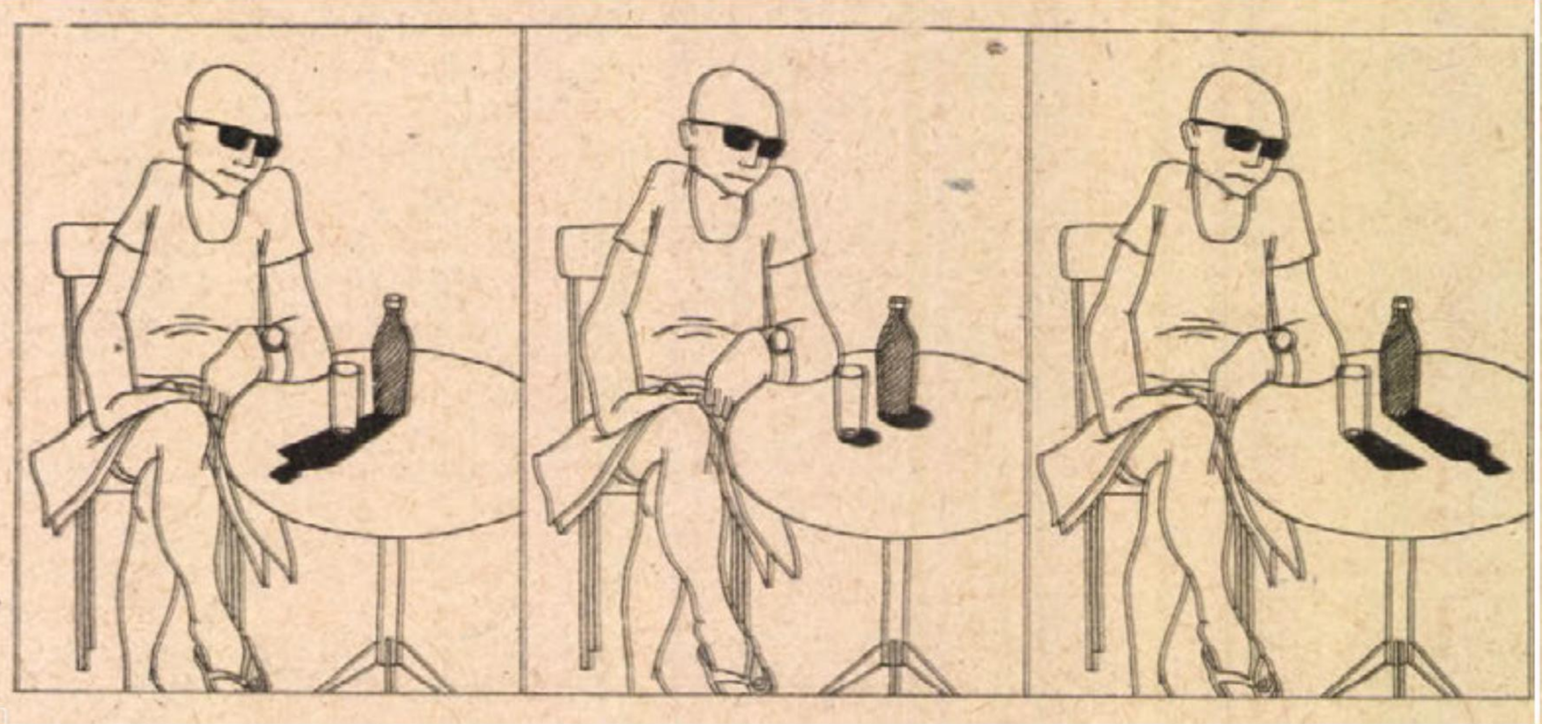
VADNYUGAT

EZ A DIVAT

SZABADNAP

Ifjú Liliom Károly rajzai

SZILÁNKOK

CIPŐÜZLETBEN

— Egy fél pár cipőt kérek! Ha tartósnak bizonyul, megveszem a másik felét is.

VALAKINEK

Nem illik névtelen levelet írni — ennyi helyesírási hibával.

GYEREKSZÁJ

— Nagypapa, a te gyerekkorodban is volt nemzetközi helyzet?

HIRDETÉS

EGY ÖNZETLEN JÓBARÁTNAK HAVI KÉTEZER FORINTOT IS ADNÉK.

GYÁVA BETEG

— Doktor úr, mérje meg a vérnyomásomat, de ne mondja meg, hogy mennyi.

BOLDOGSÁG

Az öregedő hölgy boldogan újságolta:
— Tíz percet késik az órám. Ennyivel is fiatalabb vagyok...

ILLATSZERBOLTBAN

— Tessék adni valami jó bőrfinomító krémet. A sok házimunkától teljesen tönkrement a férjem keze.

GŐG

— Otthon én parancsolok — mondta gőgösen az egyedül élő agglegény.

SZERELEM

— Erzsit ott hagytam, most Edithez költöztem, csak azért, hogy újból érezzem, téged senki sem tud pótolni.

SZERELMESEK

— Beszéljük meg a szakításunk részleteit az ágyban.

HÍZÓKÚRA

— Képtelen vagyok csúcsidőben tehertaxit kapni. Sajnos már csak abban férek el.

KÍVÁNSÁG

— Őszinte szívből azt kívánom, amit maga nekem.
— Kikérem magamnak!

REPÜL AZ IDŐ

— Mi van a régiekkel? — kérdezte barátját a négyéves Pisti.

GONDOS ANYA

— Én alaposan meg akarom nézni, kihez adom feleségül a lányomat, ezért Bélához először én mentem feleségül.

MAGÁNY

— Kétségbeejtő! Ingyen beszélgethetnék a hivatal telefonján, és nincs kivel...

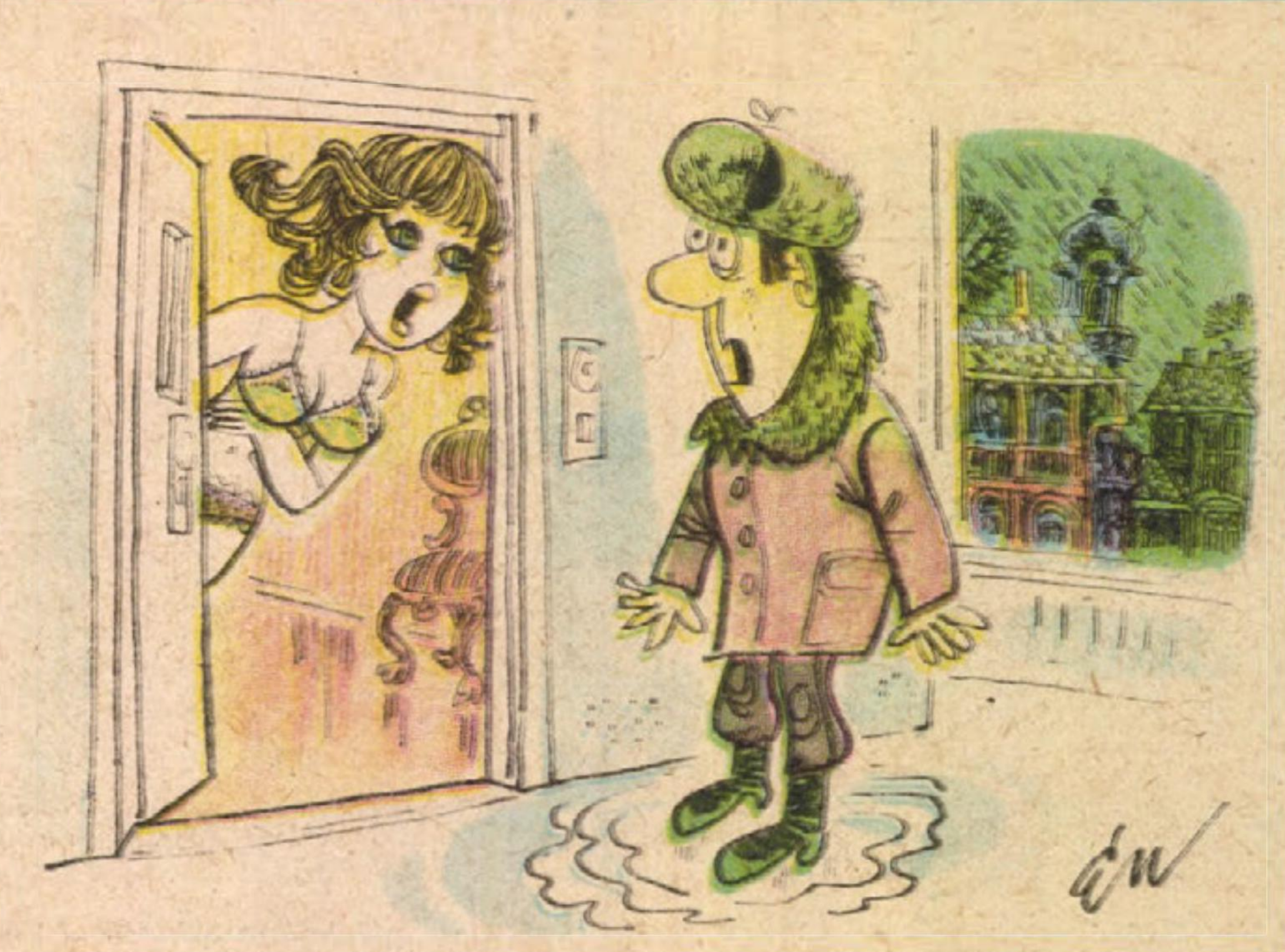
Galambos Szilveszter

TALÁLÉKONY AUTÓS

— Papa, igaz, hogy van olyan állatfaj, amely minden évben új bundához jut?
— Meghallhatja anyád a szomszéd szobában, Pisti, halkabban beszélj!

— Sajnos, nem lehetünk egymásé, mert eppen most vikszeltem fel a parkettát!

TRIBÜN

Egy edinburghi klubház falán a következő felirat olvasható:

„A dohányzás gátol a növekedésben".

Egy jó méternyivel lejjebb valaki ceruzával odaírta:

„Nekem mondod?"

*

Rangadóra állnak fel a csapatok. A vendéglátók menedzsere a kispadon a helyetteséhez fordul:
— Ideges vagyok, Hoskins. Rágja a körmömet!

*

Dick Versacet, a Bradley egyetem új kosárlabda edzőjét többen bírálták, hogy a mérkőzések során túlságosan erőteljes kifejezéseket használ.

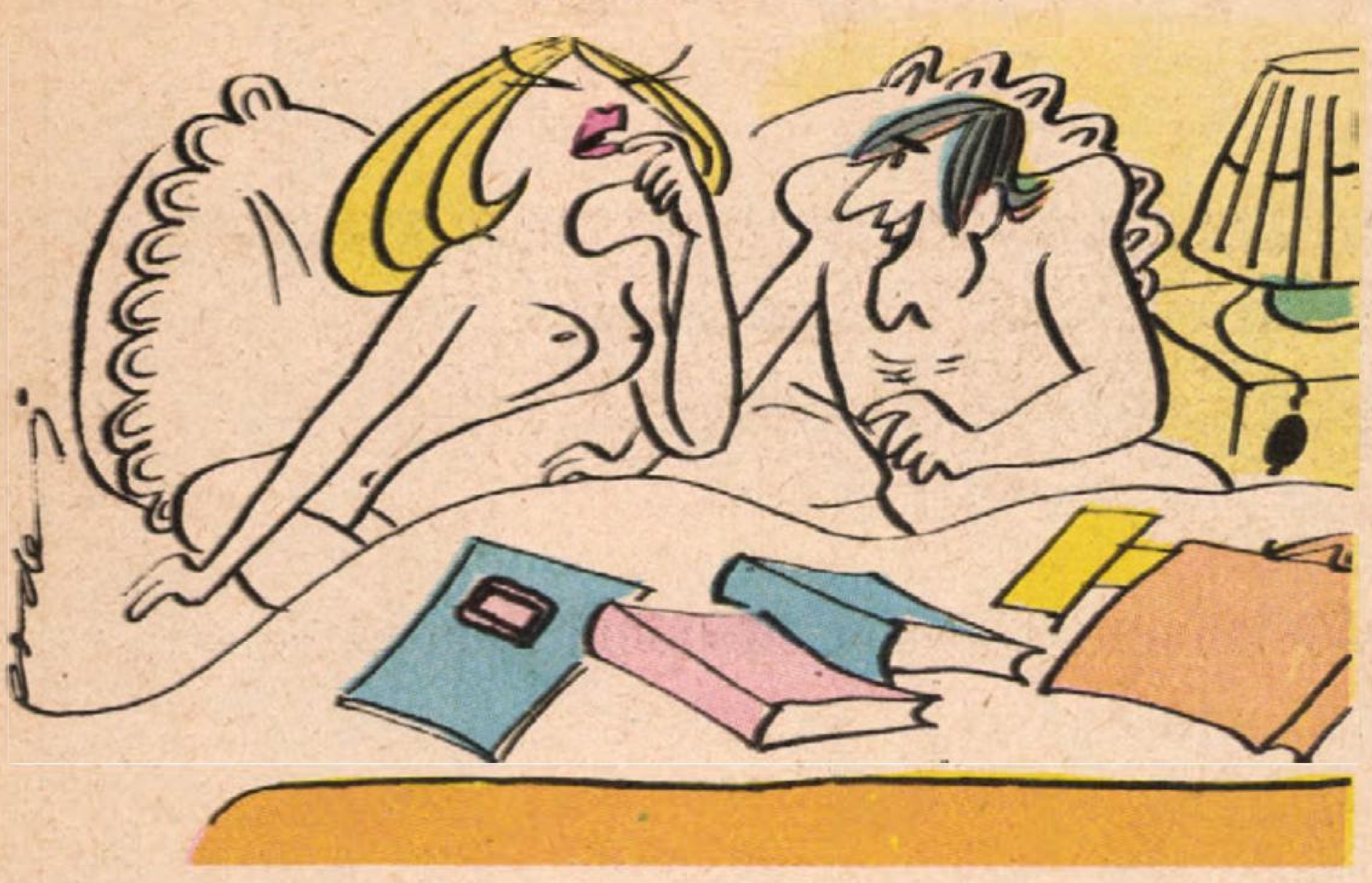
— Ezek az urak nyilvánvaló tévedésben vannak — védekezett Versace. — Én itt az új edző vagyok. Nem az új lelkipásztor.

*

Amerikában kimondták, hogy — egyenjogúság óh! — női sportriporterek is belátogathatnak a férficsapatok öltözőjébe. Tehát Ken Payne, a Philadelphia Eagles rögbisztárja mérkőzés után ádámkosztümben álldogált a szekrénye előtt, amikor közölték vele, hogy hölgylátogató lépett a helyiségbe.
— Uristen! — kiáltott Payne. — Akkor legokosabb, ha rögtön beteszem a fogaimat.

(p. p.)

ESTI ISKOLÁSOK

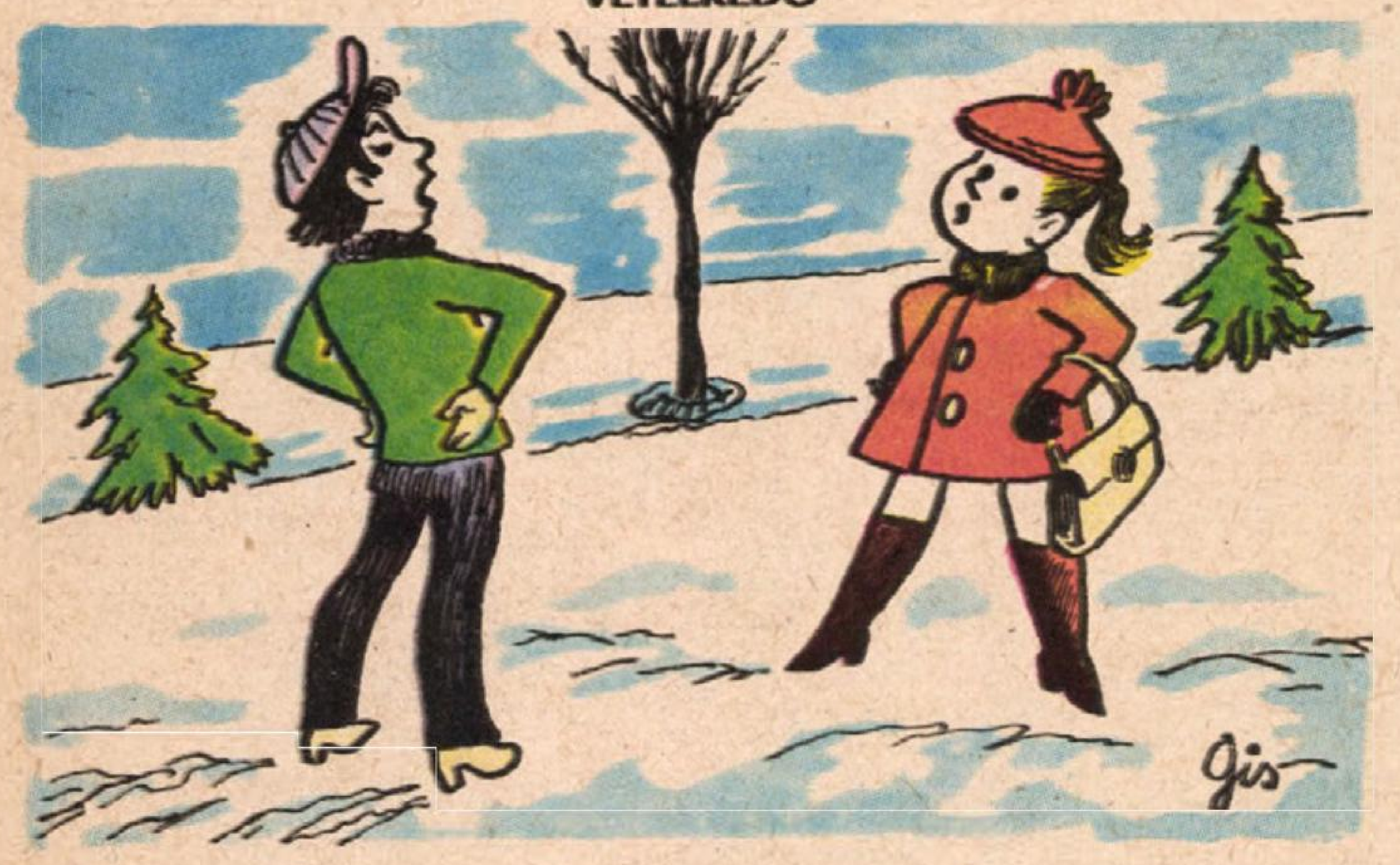

– Legalább a vizsgaidőszakban ne lennél ilyen gyönyörű!

TÉLI FLANC

VETÉLKEDŐ

– Az én apukám meg tudta csinálni a számtan leckémet!
– Az én apukám azt is tudja, hogy ki az ajatollah!

A januári (1. SZÁM) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

„A rejtvényben 9 LAP van."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Galamb Ilona, Bp., II. Horváth u. 5—7. 1027

Gersli István, Körmend, Esze T. u. 7. 9900

Peszeki Ádámné, Bp., Kálmán Imre u. 19. 1054

A nyereményeket postán küldjük el.

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 79.2308/2-07 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

EZ IS SZEMPONT

Egy IBUSZ-csoport vezetője Olaszországban így szól egy pogány templom romjaira mutatva: — Vízszintes 1. Kemecsei, a csoport egyik tagja erre így szól: — Függőleges 27. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 19-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

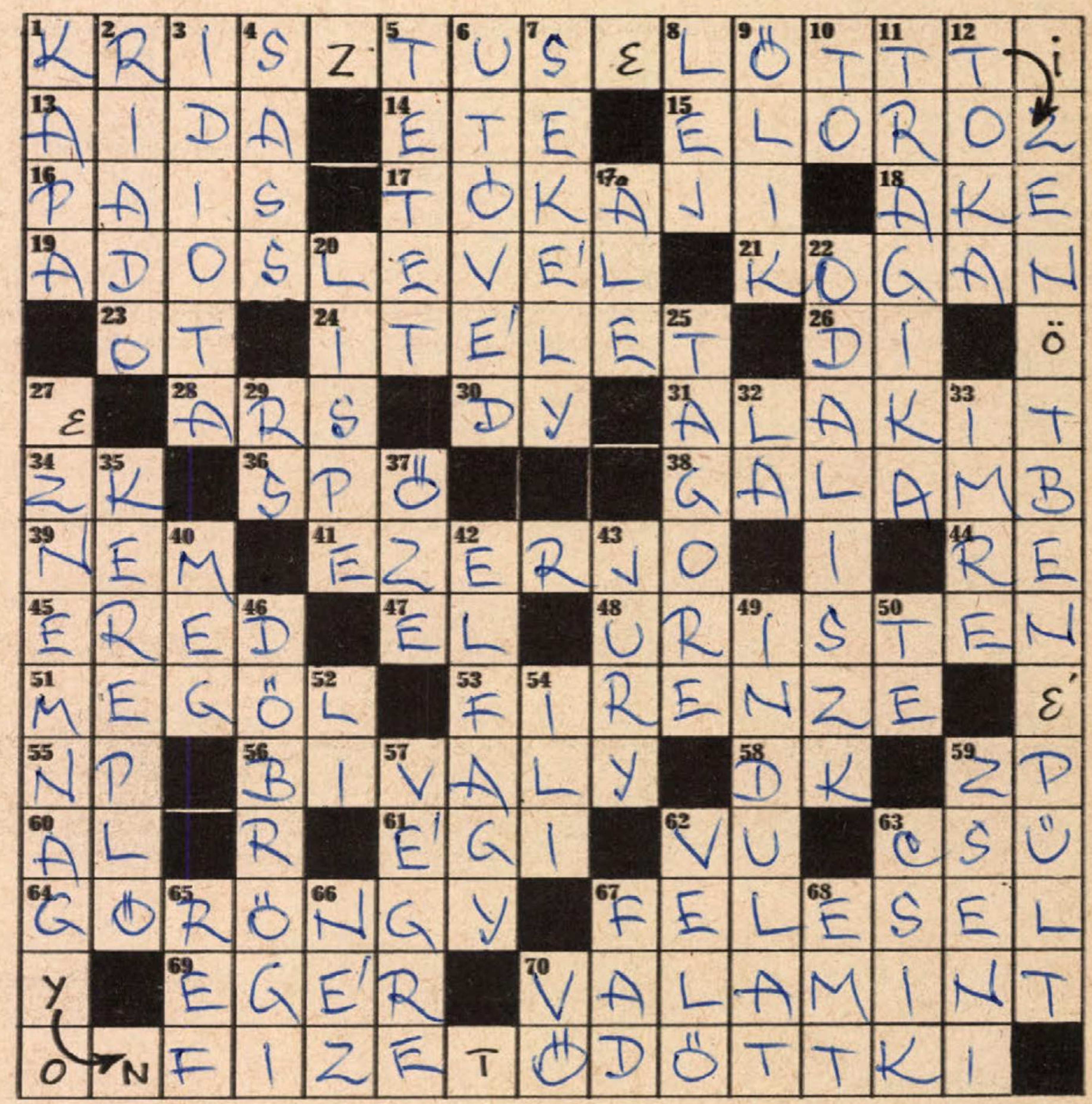
VÍZSZINTES

13. Verdi operája
14. A magyar honfoglalók egyik vezére volt
15. Magyarán: lop
16. Nagy nyelvészeink egyike (Dezső)
17. Jóféle itóka
18. Svéd férfinév
19. Hajdan magánokirat volt a hitelezőnél
21. Kiváló szovjet hegedűvirtuóz
23. O. T.
24. Bírósági döntés
26. 501 — római számmal
28. ... poetica
30. A diszprozium vegyjele
31. Színész és szabó teszi
34. Z. K.
36. Osztrák politikai párt betűjele
38. Kedves madár
39. Tagadás
41. Régi magyar szőlőfajta
44. Helyrag
45. Kezdetét veszi
47. Igekötő
48. A „természetfelelős"
51. Kioltja az életet
53. Olasz város
55. N. P.
56. Igavonó háziállat
58. D. K.
59. Z. P.
60. Az alumínium jele
61. A mennyekből származó
62. ..lkán
63. Így kezdődik a hét középső napja
64. Csomóba összeállt föld
67. Szemtelen válaszokat ad
69. Nők réme
70. Kötőszó

FÜGGŐLEGES

1. Földművelő szerszám
2. Mindenki a fedélzetre!
3. Szellemileg fogyatékos
4. Fiatal s máris nagyhírű operaénekesnőnk
5. Elrendeli, hogy tegyenek
6. Visszavonuló sereg biztosító alakulata
7. Az alacsony állású víz
8. Idegen pénznem, kiejtve
9. Gyilkolják
10. A 17 vízsz. kezdete
11. Drámai hősnő
12. Zsírpárna az áll alatt

17a. Világos angol sör
20. Dunántúli olajmező
22. Háremhölgy
25. Nagy hindu költő
29. R. S.
32. Kettőzve: női név
33. Árpád-házi magyar király
35. Zajcsináló eszköz
37. A Nemzeti Színház művésze
40. Igekötő
42. Nagy hidegben a vetés
43. Zsüri — ahogy az angolok írják
46. Ludas Matyi elbánt vele
49. Hirtelen támadt harag
50. Személyes névmás
52. A lítium jele
54. Becézett Ilona
57. Éppen ideje volt!
59. Lángelme
62. Csemege a marhacsontban
63. Mocsarak eleven lakója
65. Vallás röv.
66. A szemét használja
67. Ékezettel: unalmas, egyhangú
68. E. M. T.
70. Nem vérrokon

HELYREIGAZÍTÁS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Az nem három sor, csak kettő, a harmadik sor az ránc.

200—200 forintot nyert:

Kaminer Zsuzsa, Budapest, Szövetség u. 32. 1074

dr. Bajnok Jenő, Eger, Koháry u. 24. 3300

Sill Sándorné, Vecsés, Hunyadi u. 1. 2220

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Dallos Jenő rajza

A Nemzetközi Gyermekévben mindent szabad . . .